

PHONG TRÀO CURSILLO
NGÀNH VIỆT NAM
GIÁO PHẬN SAN JOSE, CALIFORNIA

BẢN TIN ULTREYA

Tháng 6, 2017

PHONG TRÀO CURSILLO - NGÀNH VIỆT NAM GIÁO PHẬN SAN JOSE, CALIFORNIA

1524 Hemmingway Rd., San Jose, California 95132
Email: hieutransj@gmail.com

VĂN PHÒNG ĐIỀU HÀNH

CHỦ TỊCH PHONG TRÀO
Gioan Trần Hiếu
408-655-5331

CHA LINH HƯỚNG
Lm. Andrew Nguyễn Vũ
408-291-6280

PHÓ CHỦ TỊCH PT
Matthew Phan Hoàng Vương
408-858-2412

THƯ KÝ
Teresa Nguyễn Chân Tú
408-667-0411

TRƯỜNG LÃNH ĐẠO
Giuse Trần Văn Trung
408-504-9481

KHỐI HẬU
Giuse Bùi Quang Hùng
408-314-1391

THỦ QUÝ
Victoria Lee Vicki
408-464-5457

KHỐI TIỀN
Gioan B. Nguyễn Nhật Tiến
408-515-2659

KHỐI BA NGÀY
Giuse Nguyễn Ngọc Phan
408-203-3036

KHỐI TRUYỀN THÔNG
Phêrô Nguyễn Châu Tuấn
408-386-2279

Ban Biên Tập

- Đôminicô Nguyễn Lô
- Maria Nguyễn Thị Bạch Hương
- Jerome Nguyễn Việt Hải
- Maria Nguyễn Thị Bạch Tuyết
- Joseph Nguyễn Như Bá

Liên lạc gửi bài:

Email: banbientap.cursillo@gmail.com

Địa chỉ: 1207 Panoche Ave, San Jose, CA 95122

MỤC LỤC

<i>Số thứ tự</i>	<i>Tựa Bài</i>	<i>Trang</i>
1.	Thư Cha Linh Hướng, Tháng 6, 2017	1
2.	Thư Văn Phòng Điều Hành, Cầu Cho Hai Khóa 52 và 53.....	3
3.	Giáo Hội Công Giáo Thánh Thiện.....	5
4.	Cầu Nguyện với Chúa Thánh Thần.....	10
5.	Buổi Sinh Hoạt Của Ông Eduardo Bonnin Với Cursillitas VNSJ	11
6.	Chứng Nhân Chia Sẻ.....	13
7.	Cảm Tạ Và Chia Sẻ Tình Yêu Chúa.....	16
8.	Chúa Giêsu Là Cội Nguồn Của Tình Bạn	18
9.	Ký Ước Khóa Ba Ngày.....	21
10.	Hãy Gặp Chúa Trước Khi Làm Việc Cho Chúa	24
11.	Mẹ Maria, Nơi Nương Tựa và Nhịp Cầu Đến Với Chúa	27
12.	Cầu Nguyện với Mẹ Maria.....	28
13.	Bao La Tình Mẹ Fatima	29
14.	Cursillo, Trợ Lực Hoạt Động Tông Đồ.....	31
15.	Trở Về.....	32
16.	Chuẩn Bị.....	33
17.	Một Tình Cờ Gặp Gỡ.....	36
18.	Lần Cuối Thăm Bạn.....	41
19.	Diệu Kỳ, Việc Chúa Làm	43
20.	Ký Ước Một Chuyến Đi, Mùa Thu Xứ Phù Tang.....	46
21.	Hình Ảnh Giới Thiệu Ban Điều Hành và Rollista Hai Khóa 52, 53 ..	53
22.	Danh Sách Niên Liễn.....	57

THƯ CHA LINH HƯƠNG

Tháng 6, 2017

"N hư Chúa Cha đã sai Thầy, thì Thầy cũng sai anh em" Ga 20:21

Mến chào quý anh chị Cursillistas,

Hằng năm, mỗi dịp hè về Phong Trào Cursillo Việt Nam San Jose chúng ta hằng say chuẩn bị cho việc tổ chức hai khóa Ba Ngày, một cho phái nam và một cho phái nữ. Giờ đây, khi bước vào tám tuần tĩnh huấn, chúng ta biết khóa học đã gần kề. Mong rằng tất cả chúng ta đã chuẩn bị, ít nhất là về mặt tâm linh.

Để chuẩn bị cho hai khóa Cursillo #52 và 53 VNSJ, qua sinh hoạt trong năm tôi được biết quý anh chị đã tận tình học hỏi với nhau về phương pháp, sách lược của Phong Trào, cũng như trao đổi bàn bạc nhiều về những điều cần thực hiện cho khóa. Tôi rất vui khi thấy tinh thần phục vụ hằng say nơi quý anh chị, thể hiện bằng sự học hỏi và hy sinh đảm nhận các công việc của Phong Trào. Thật sự, khi chứng kiến các hy sinh của quý anh chị, tôi cảm thấy được thêm khích lệ cho ơn gọi linh mục cao quý của mình.

Chúng ta thường được nghe nói về "Ơn Gọi" ("Vocation" trong tiếng Anh có xuất xứ của từ "Vocare" trong tiếng Latinh) với ý nghĩa mỗi người được gọi để dẫn thân đảm nhận một sứ mạng hay một công việc nào đó. Trong khóa học mỗi một anh chị đều được cắt cử một vai trò để khóa học được chu toàn. Tôi khuyến khích quý anh chị cởi mở cõi lòng, sẵn sàng đáp lại lời mời gọi, dẫu cho nhiều khi mình cảm thấy chưa sẵn sàng. Chúa Quan Phòng sẽ làm thẳng những đường cong, nếu chúng ta tín thác vào tình thương của Người.

"N hư Chúa Cha đã sai Thầy, thì Thầy cũng sai anh em" (Ga 20:21). Khóa học là công việc của Chúa, nên khi Ngài sai chúng ta lên đường, Ngài sẽ lo liệu. Chúng ta biết rằng việc chuẩn bị không bao giờ là đầy đủ cả, mà chúng ta cần Ơn Chúa. Vậy tôi khuyến khích quý anh chị, hãy cố gắng với sức lực con người, nhưng chúng ta không cậy dựa vào tài năng của mình mà hoàn toàn phó thác vào ân sủng của Người.

Chính Thầy Chí Thánh đã nói, "*Không có Thầy, anh em chẳng làm gì được*" (Ga 15:5), vì vậy việc làm đầu tiên của chúng ta là cầu nguyện và thực hiện Palanca. Tôi tin rằng một khi chúng ta ý thức khóa học là công việc của Chúa và mình chỉ là những dụng cụ thô sơ của Ngài, chúng ta sẽ bình thản thực hiện các công việc đã được ủy thác, với tình yêu mến phục vụ anh chị em.

Thưa quý anh chị,

Khi chúng ta cùng nhau thi hành công việc, chúng ta cũng cùng nhau suy niệm và thực hành việc phục vụ trong tinh thần: "Bác ái", "khiêm nhường", "vâng phục" và "hiệp nhất". Một khi chúng ta thực hiện những điều này, tôi tin chắc Thầy Chí Thánh sẽ chúc phúc và ban cho hai khóa học của chúng ta được hoàn thành một cách mỹ mãn.

Lời nguyện:

Lạy Thầy Chí Thánh,

Khi chuẩn bị cho hai khóa học với nhiều công việc phải lo toan, chúng con cầu xin sự quan phòng hướng dẫn che chở của Thầy.

Xin Thầy ban thêm đức tin và sức mạnh cho chúng con, để chúng con vượt qua những thử thách khó khăn;

Xin Thần Khí Chúa tỏ ra cho chúng con trong mọi việc, để chúng con được kết hiệp mật thiết với Thầy và hiệp nhất với anh chị em vì: "Thầy là cây nho, anh em là cành" (Ga 15:5);

Xin cho chúng con biết khích lệ hỗ trợ nhau để cùng nhau chu toàn công việc mà Ông Gọi đã kêu mời chúng con đáp lại bằng phục vụ trong vui tươi và an bình.

Chúng con cầu xin vì danh Đức Giêsu Kitô, Thầy Chí Thánh của chúng con.

Amen!

LM Andrew Nguyễn Vũ,
Linh hướng Phong Trào

THƯ VĂN PHÒNG ĐIỀU HÀNH

Câu cho hai khóa #52 và #53 VNSJ

Thưa quý anh chị Cursillistas:

Nhờ ơn Chúa, chúng ta đang cùng nhau tiến hành việc tổ chức hai khóa Ba Ngày Cursillo với danh số 52 và 53 VNSJ. Xin chân thành cảm ơn quý anh chị, đã không quản ngại thì giờ, công sức, và tạm gác các công việc lớn nhỏ, tại gia đình cũng như cộng đoàn, để cùng nhau thực hiện hai khóa học.

Là những Cursillistas, chúng ta biết rằng không ai có thể diễn tả đầy đủ và đúng đắn về Khóa Cursillo, nhưng chúng ta có thể nói trải qua khóa học là một kinh nghiệm tuyệt vời. Chính trải nghiệm này làm chúng ta xác tín một cách mạnh mẽ trong việc mời gọi người thân bạn hữu mình tham dự khóa.

Phúc Âm thánh Gioan kể chuyện Phillipphê theo Chúa và muốn giới thiệu Chúa cho bạn mình là ông Nathanaen. Có lẽ vì am hiểu Kinh Thánh nên ngài đã nói với Nathanaen một cách xác tín, “Người mà Kinh Thánh nói tới, chúng tôi đã gặp, đó là ông Giêsu, người Nazarét!” Thế nhưng khi Nathanaen hỏi lại, “Người từ Nazarét, có gì mà hay được?” thì Phillipphê không biết trả lời ra sao nên nói, “Hãy đến mà xem!” Và khi Nathanaen đến gặp Chúa, ông đã theo Người (xem Gioan 1:43-51).

Thách thức của Phillipphê hẳn cũng là thách thức của chúng ta trong việc mời gọi người thân bằng hữu tham dự khóa. Nhưng đây cũng chỉ là bước khởi đầu. Chúng ta ước mong làm sao những người tham dự khóa, trong cuộc hành trình ngày thứ tư, họ trung kiên với ơn gọi Cursillo. Vì vậy, vai trò người bảo trợ và các trợ tá khóa học rất quan trọng trong việc làm men làm muối cho các ứng viên của mình.

Có câu chuyện cổ về hai người bạn cùng đi trong cuộc hành trình, đột nhiên một con gấu xuất hiện. Trong cơn sợ hãi, một người đã nhanh nhẹn trèo lên cây cao và ngồi an toàn trên đó. Người bạn thứ hai, tư chất chậm chạp không chạy nhanh được, nên đã giả chết, nằm ngay trên đường. Con gấu đến, đi vòng quanh, ngửi khắp người anh, và tưởng anh đã chết nên bỏ đi, vì nó không ăn

thịt chết.

Khi con gấu đi xa, người bạn ở trên cây nhảy xuống chúc mừng bạn vì đã thoát nạn. Anh ta nói, “Hồi nãy, tao thấy con gấu ngủ khắp người mầy, nhưng trước khi bỏ đi nó nói điều gì trong tai mầy vậy?” Người bạn trả lời, “Nó nói với tao là, khi đồng hành, kiếm thằng bạn nào mà lúc gặp hiểm nguy đừng có bỏ tao mà chạy!”

Thật vậy, tình bạn là cốt lõi của PT Cursillo, và trách nhiệm của chúng ta không phải chỉ dẫn đưa bạn đến với khóa mà còn theo dõi và đồng hành với bạn trong cuộc sống ngày thứ tư của họ.

Cầu xin Thầy Chí Thánh cho chúng ta ơn bền đỗ với lý tưởng của Cursillo, và lòng kiên trì với bạn trong cuộc hành trình ngày thứ tư, như một chân ngôn phổ thông của Phong Trào, “Một tay nắm Chúa, một tay nắm anh chị em”.

Thân ái,
Thay mặt Văn Phòng điều hành,

Gioan Trần Hiếu

Giáo Hội Công Giáo Thánh Thiện

Đaminh Nguyễn Công Ân,
Cursillista Khóa 147 SJ.

Bài viết này như một chia sẻ cảm nghiệm của một Ki-Tô hữu Công Giáo, một Cursillista, góp phần vào việc Học Đạo, Sùng Đạo và Hành Đạo. Hiểu biết để tin tưởng chắc chắn, yêu mến và bảo vệ Giáo Hội Công Giáo Roma.

Hôm nay, danh từ ‘giáo hội’ được dùng nhiều và phổ quát! Khi nghe nói tới “giáo hội”, có lẽ người nghe sẽ nghĩ đó là một tổ chức có tính cách tôn giáo, gồm một số người có chung một niềm tin nào đó?

Là một Cursillista, người tông đồ được tuyển chọn, và quan trọng hơn cả là một Kitô hữu Công Giáo, tôi phải hiểu thế nào về Giáo Hội của Giáo Hội Công Giáo? Cũng là một tổ chức có tính cách tôn giáo như bất cứ một tổ chức tôn giáo nào khác?

Trong các Rollos của khóa Ba ngày, có Rollo về Giáo Hội; Rollista trình bày Rollo này định nghĩa “Giáo Hội là Nhiệm Thể của Chúa Giêsu Kitô”, nghĩa là Chúa Giêsu Kitô là ‘đầu’,

Giáo Hội là phần ‘thân thể’ của Người. Người là Cây Nho, Giáo Hội là những cành nho... Ga 15:5-8. Là người con của Giáo Hội, mỗi lần đọc Kinh Tin Kính, tôi công khai, lớn tiếng tuyên xưng Đức Tin của tôi vào Giáo Hội “Duy nhất, Thánh Thiện, Công Giáo và Tông Truyền...” Giáo Hội Công Giáo là một Màu Nhiệm và cũng là Một Tín Điều mà mọi người Kitô Công Giáo phải tin.

Tôi cần phải hiểu, biết về Giáo Hội Công Giáo để đức tin của tôi luôn vững vàng mà tin rằng Giáo Hội Công Giáo là Giáo Hội do Đức Giêsu Kitô sáng lập trên nền tảng tông truyền các Tông Đồ, mà ông Phêrô là vị tiên khởi trông coi Giáo Hội. Mt 16:18-19 và Ga 20:22-23; Giáo Hội chân thật mang ơn cứu rỗi của Thiên Chúa cho nhân loại.

Hiển nhiên là Giáo Hội Công Giáo, không đơn giản chỉ là một tổ chức tín ngưỡng, có người lãnh đạo, các chức vụ điều hành và hội viên v.v... như

một tổ chức hành chánh thông thường. Giáo Hội Công Giáo là một Mầu Nhiệm có hai bản tính Hữu Hình và Vô Hình. Với hai bản tính này, Giáo Hội Công Giáo có chiều kích siêu hình, vượt ra khỏi không gian và thời gian. Vì vậy, Giáo Hội Công Giáo có những đặc tính rất đặc biệt, không cùng với bất cứ một tổ chức tôn giáo nào. Từ hai bản tính hữu hình và siêu hình, Giáo Hội Công Giáo có ba hình thái:

Giáo Hội Hữu Hình, có phẩm trật, còn gọi là Giáo Hội Lữ Hành. Với hình thái này, Giáo Hội có các chức vụ với các phẩm trật; đứng đầu là Đức Giáo Hoàng Roma, Đại Diện Chúa Giêsu Kitô; các cơ sở vật chất...

Nhiệm vụ của Giáo Hội là bảo toàn kho tàng ơn Thánh của Thiên Chúa và rao giảng Tin Mừng cứu rỗi của Đức Giêsu Kitô, dạy dỗ, khuyến khích con người thăng tiến trên con đường tiến về Nước Trời...

Giáo Hội Tinh Luyện, là nơi ông bà, cha mẹ, anh chị em, bạn hữu và những ai đã chết trước chúng ta, tuy những người này đã chết trong ơn sủng của Thiên Chúa, nhưng chưa hoàn toàn trọn vẹn trong sạch, cần được tinh luyện hoàn hảo trước khi vào Nước Thiên Đàng.

Giáo Hội Hiển Thắng hay Thiên Đàng, là nơi có Thiên Chúa Ba Ngôi, Đức Mẹ Maria, các Thánh Tông Đồ và tất cả những người đã chết, đã được tinh luyện hoàn hảo, không tí vết.

Cả ba hình thái này làm nên Giáo Hội Công Giáo, cùng hiệp thông với nhau trong Thánh Lễ, Kinh Nguyện, Bí Tích và các nghi thức Phụng Vụ.

Giáo Hội với các đặc tính “Duy nhất, Thánh Thiện, Công Giáo và Tông Truyền” là bốn điều “Cần và

Đủ” bất khả phân, để nhận biết thật sự là Giáo Hội do chính Đức Giêsu Kitô lập nên.

Giáo Hội Duy Nhất, vì:

Đức Giêsu Kitô đã chỉ thành lập Giáo Hội trên nền tảng các Tông Đồ mà Ông Phêrô là vị đại diện đầu tiên thay Chúa Giêsu điều hành Giáo Hội, được quyền “tha tội, buộc tội” - Mt 16:18-19

Một Phép Rửa, một Đức Tin và một Thủ Lãnh, Một Hy Lễ - Eph 4:4-6

Giáo Hội Công Giáo Thánh Thiện. Có thật Giáo Hội Công Giáo Thánh Thiện hay chỉ là một sự khoác loác, tự khen mình? Với Đức Tin, tôi tuyên xưng với lòng xác tín Giáo Hội Công Giáo Thánh Thiện và rất Thánh Thiện hơn tất cả mọi sự thánh thiện có được ở trần gian này. Tin vào Giáo Hội Công Giáo Thánh Thiện là một tín điều phải tin của mọi người Kitô hữu Công Giáo.

Giáo Hội Công Giáo Thánh Thiện, vì:

Thánh Thiện trong bản chất của Thiên Chúa là Đức Giêsu Kitô, Đấng lập nên Giáo Hội, Đấng là đầu của Giáo Hội, Đấng đã phán “Ta ở với các con mỗi ngày cho đến tận thế...”

Thánh Thiện trong đời sống của hàng Giáo Phẩm, Tu Sĩ nam, nữ. Trong cách tuyển chọn, đào tạo, đời sống tự hiến độc thân, khó nghèo, bỏ hết mọi sự thế gian... hàng nhiều ngàn người nam nữ từ đời này đến đời sau, vượt qua không gian và thời gian. Rất nhiều người trong Hàng Giáo Phẩm, Tu Sĩ đã nên Thánh Nhân công khai hay thầm lặng, đang nên thánh và sẽ nên thánh, và là gương mẫu có ảnh hưởng đến nhiều người; nhiều vị sống thánh thiện trong đời

tư và đời công.

Thánh Thiện trong Phụng Vụ, Kinh Nguyện, Lễ Phục, Kiến trúc và trang trí...

Thánh Thiện trong việc phục vụ con người bằng lời của Tin Mừng Đức Giêsu Kitô, hướng dẫn nhân loại thăng tiến điều chân thiện mỹ và các việc làm bác ái.

Thánh Thiện của Giáo Hội còn hệ tại vào điều rất khác thường, đặc biệt là người tội lỗi được đồng bàn với người thánh thiện; Giáo Hội không loại trừ nhưng là chờ đợi, tìm kiếm, chữa lành để nên điều hoàn thiện. Chỉ có Giáo Hội Công Giáo Thánh Thiện mới có Bảy Bí Tích, bỏ chín mươi chín con chiên tốt lành, đi tìm một con chiên lạc - Mt 18:12-14; có Người Cha nhân hậu, hằng ngày ngóng chờ người con bỏ nhà, trở về Lc 15:11-24; Nhấn nại, chờ đợi cây vải sinh trái, Lc 13:6-9; Không nhổ bỏ cỏ lùng trong ruộng khi chưa tới mùa gặt, Mt 13:27-30.

Giáo Hội Công Giáo Thánh Thiện ví như vàng ròng, dù có bị vấy bẩn bởi chất dơ, bản chất vàng ròng vẫn không biến đổi hay suy yếu!

Đặc tính của Giáo Hội là Công Giáo, có nghĩa là:

Phổ cập, đại đồng, Giáo Hội giảng dạy Tin Mừng trọn vẹn của Đức Giêsu Kitô tới mọi người, mọi dân tộc, mọi nền văn hóa qua các thời đại.

Một nghi lễ Phụng Vụ đồng nhất.

Đặc tính Tông Truyền, có nghĩa là:

Đức Giêsu Kitô đã chọn ông Phêrô, thay Chúa, đứng đầu và điều hành Hội Thánh của Chúa. Từ ông Phêrô được truyền lại cho vị kế tiếp trên nền tảng Tông Truyền là các Giám Mục luôn hiệp thông với Đấng Đại

Diện Chúa Giêsu Kitô. Không phải Chúa Giêsu chỉ giao quyền coi sóc Giáo Hội cho ông Phêrô rồi chấm hết, nhưng là sự kế tục và đó chính là Đặc Tính Tông Truyền của Giáo Hội Công Giáo. Là một Giáo Hội có nền tảng, căn bản, có nguồn gốc lịch sử và chứng tích từ vị Giáo Hoàng Phêrô đầu tiên đến vị Giáo Hoàng đương kim là Đức Thánh Cha Phanxico là vị thứ 266.

Đặc tính Tông Truyền của Giáo Hội còn là sự nối tiếp và trung gian của một giao ước mới với dân riêng được tuyển chọn trong cưu ước, khi đức Giêsu Kitô qua sự chết của Người mà chuộc tội lỗi người ta đã phạm trong thời Giao Ước cũ..." Do Thái 9:15

Nếu chúng ta có dịp dự một thánh lễ ngày Chúa Nhật, dù tại một nơi xa xôi nào đó trên địa cầu này, chúng ta không thể không cảm nghiệm bốn đặc tính của Giáo Hội Công Giáo: Duy Nhất, Thánh Thiện, Công Giáo và Tông Truyền.

Chỉ có và duy nhất Giáo Hội Công Giáo mới có đủ bốn đặc tính vừa nêu, ngoài ra chỉ là danh từ!

Giáo Hội Công Giáo không chỉ lo việc giảng đạo, nhưng Giáo Hội tới đâu là thi ơn giáng phúc tới đó cho nhiều người, cho các dân tộc.

Hôm nay, người ta đã rất vô ơn với Giáo Hội Công Giáo! Có những nhóm, những tổ chức chống đối, bài bác Giáo Hội Chúa Kitô, bôi bẩn, chê bai, cố đẩy ảnh hưởng và sự hiện diện của Giáo Hội Công Giáo khỏi môi trường sinh hoạt xã hội, chính trị, học đường và ngay trong gia đình, chối bỏ các giá trị với những điều tốt lành, hữu ích, cần thiết mà Giáo Hội Công Giáo đã, đang và còn

sẽ mang tới cho nhân loại.

Ngày nay, nhân loại nói chung, các nước tây phương nói riêng, kể cả Hoa Kỳ đang hưởng một nền văn minh tiến bộ về mọi phương diện, tự do, dân chủ, nhân bản, nhân quyền... và mọi người đang ca tụng, cải tiến để đạt được các giá trị ấy. Người ta nghĩ rằng đó là 'sản phẩm' của Tây Phương, là hệ tại của cách mạng Pháp 1789 và do các tư tưởng của các nhà tranh đấu dân quyền hoặc của các triết gia!

Không phải đâu! Tất cả là sản phẩm của Giáo Hội Công Giáo với học thuyết Kitô Giáo được phổ biến khi các Tông Đồ của Đức Giêsu Kitô đến các nơi rao giảng Tin Mừng Cứu Độ. Xin hãy nhìn lại, hoặc nhớ lại lịch sử nhân loại trước thời Thiên Chúa giáng sinh, thời đại trước khi Tin Mừng được rao giảng và ngay cả những xã hội tại các quốc gia chưa đón nhận ánh sáng Tin Mừng, các xã hội tại các quốc gia ấy thế nào? Có phải những nơi đó là những xã hội phong kiến, độc tôn, thống trị trong cường quyền áp bức, người mạnh, có thể lực áp bức người yếu thế, cô đơn... nhân phẩm con người bị chà đạp, hạ nhục, thân phận người phụ nữ, bị coi thường chỉ là cung phi, tỳ thiếp cho một chế độ đa thê!

Tin Mừng được rao giảng đã làm đổi mới bộ mặt xã hội với các nguyên tắc, luật định đặt trên nền tảng Mười GiỚI RĂN của Thiên Chúa. Nếu có ai còn nghi ngờ, không tin, xin mở Cửa Ước ra, đọc các chương 21, 23 của sách xuất hành, sách đệ nhị luật nơi các chương 1,14,15 và 17... sách Dân Số, sách Lê Vi... Xin lưu ý điều này, cũng sống đời sống bộ lạc, và du mục với dân tuyển chọn của Chúa, có các bộ lạc khác không cùng đức tin, và

bốn ngàn năm trước khi có chữ viết, chỉ có dân tuyển chọn nhận biết, tôn thờ Thiên Chúa. Chỉ có dân tuyển chọn có Mười Điều Răn Thiên Chúa truyền, và qua đó, có các luật lệ quy định bốn phận, trách nhiệm, hình phạt v.v... liên quan đến đời sống con người trong xã hội, các nội dung của luật lệ trong xã hội hôm nay so sánh với những quy định của xã hội dân tuyển chọn có mấy khác, có chăng là cách nói, quảng diễn.

Giáo Hội Công Giáo không chỉ biết giảng đạo, việc kinh hạt. Nơi nào có nhà thờ với Thánh Giá, nơi đó có trường học và các cơ sở bác ái. Khi mà trường học mở ra rất hiếm hoi, chỉ dành riêng cho một thiểu số những người chức quyền, giàu có, thì Giáo Hội đã mở trường học mang một nền giáo dục phổ thông cho người thường dân. Nhiều nhà lãnh đạo quốc gia, chính trị gia, luật sư, bác sĩ đã từng xuất thân từ các trường Đạo. Quốc gia Việt Nam chúng ta trước đây đã có nhiều người có địa vị, xuất thân từ các trường Công Giáo. Chữ Quốc Ngữ là món quà tuyệt vời vô giá mà Giáo Hội đã ban tặng cho Dân Tộc Việt Nam qua Linh Mục Thừa Sai Dòng Tên, Cha ĐẮC LỘ. Toàn vùng Đông Nam Á, không có một nước nào có chữ viết theo vần A, B, C như Việt Nam. Một nhà văn cũng là học giả đã ghi vào lịch sử Việt Nam câu nói bất hủ "Chữ Quốc Ngữ còn, Nước Việt Nam còn".

Ngay tại Hoa Kỳ, quốc gia văn minh, giàu mạnh mà chúng ta đang cư ngụ cũng đã, đang và còn mang ơn Giáo Hội Công Giáo. Chỉ riêng hệ thống giáo dục qua các trường học Công Giáo đã rất to lớn. "Hệ thống

giáo dục Công Giáo tại Hoa Kỳ đã giáo dục hai triệu sáu trăm ngàn học sinh, sinh viên mỗi ngày, tốn kém mười tỷ đô la (mười ngàn triệu) mỗi năm đối với các phụ huynh và giáo xứ. Nếu không có các trường Công Giáo, các học sinh, sinh viên này sẽ phải đi học tại các trường công lập, chính phủ phải tốn thêm mười tám tỷ đô la (mười tám ngàn triệu đô la)! Xem táí khám phá Đạo Công Giáo của Mathew Kelly - Bản tiếng Việt của dịch giả Lê Đình Tấn.

Giáo Hội Công Giáo Thánh Thiện, tốt lành, luôn thi ơn giáng phúc và giảng dạy điều lành mà sao lại có những thế lực chống đối, chê bai Giáo Hội? Xin thưa, Giáo Hội giảng dạy Lời của Thiên Chúa, ước vọng của Người là để con người sống xứng đáng hình ảnh của Người và được hưởng phúc với Người trên Thiên Đàng. Con đường Giáo Hội kêu mời mọi người đi là “con đường hẹp”. Satan và các tay sai của chúng kêu mời, dụ dỗ con người đi con đường ‘lớn’ vô luân, trụy lạc, chiều theo ý thích của xác thịt để cùng chết và luận phạt như chúng. Chúng chống đối Giáo Hội, chê bai lỗi thời, không kịp đà tiến của xã hội văn minh, gò bó con người v.v... Vì Lời Chúa mà Giáo Hội rao giảng làm cản trở con đường vô luân, vô đạo của Satan và của những ai tin vào sự lừa gạt của nó.

Giáo Hội có Chúa ở cùng, cho nên Giáo Hội không bao giờ già. Lời giáo huấn của Giáo Hội luôn luôn khôn ngoan, hữu ích, hợp với mọi thời đại,

không bao giờ lỗi thời, là lời chân lý. Lời Chúa mà Giáo Hội rao giảng không phải “bên này dãy núi Pyrenees là chân lý, bên kia là sai lầm!”. Tin mừng với Bốn Phúc Âm của bốn Thánh Sử, các thư của thánh Tông Đồ Phaolo, Gioan, Phêrô, Giacôbê... được viết từ hai ngàn năm trước, chúng ta thấy chỗ nào là lỗi thời? Tư tưởng, lý luận và các vấn nạn mà các Tông Đồ nêu ra từ hai ngàn năm trước, thua kém gì các tư tưởng và lý luận hôm nay? Sách Tin Mừng luôn luôn là sách chỉ nam, không một nhà lãnh đạo nào trên thế giới không đọc, kể cả các lãnh tụ vô thần, cộng sản! Dĩ nhiên mỗi người đọc có mục đích riêng của họ.

Tóm lại, được làm con Chúa qua Giáo Hội Công Giáo là một ơn phúc lớn lao: gia đình tôi hằng cầu xin cho con, cháu, cách riêng các cháu sinh ra, lớn lên nơi quê hương thứ hai này luôn giữ đức tin và luôn thuộc về Giáo Hội Công Giáo Thánh Thiện Roma.

Giáo Hội Công Giáo là “Mẹ và Thầy” như Thông điệp của Đức Thánh Giáo Hoàng Gioan XXIII đã công bố:

Là Mẹ, Giáo Hội yêu thương, an ủi, bảo vệ con cái mình.

Là Thầy, Giáo Hội có lời dạy khôn ngoan, chân thật, không sai lầm. Thầy của các bậc thầy ở thế gian; Giáo Hội Công Giáo Thánh Thiện, thực sự là bậc thầy “Vạn Thế sư biểu”!

Cầu nguyện

Lm Antôn Nguyễn Cao Siêu, SJ

*Lạy Chúa Thánh Thần,
xin Ngài hãy đến như cơn gió mát
thổi vào đời con,
thổi vào Giáo Hội,
thổi vào thế giới,
để đem lại cho chúng con
sự tươi mới nhẹ nhàng, sự tự do thanh thoát.*

*Xin Ngài hãy đến như dòng nước trong
chảy vào đời con,
chảy vào Giáo Hội,
chảy vào thế giới,
để cuốn trôi đi mọi nơ nhớp, khô cằn, cứng cõi,
và làm bật dậy
những mầm xanh sự sống nơi chúng con.*

*Xin Ngài hãy đến như ngọn lửa hồng chiếu sáng đời con,
chiếu sáng Giáo Hội,
chiếu sáng thế giới,
để chúng con không còn đồng lõa với tối tăm,
nhưng mang trong tim một ước mơ nóng bỏng,
đó là làm cho vũ trụ này rực sáng Tình yêu.*

BUỔI SINH HOẠT CỦA ÔNG EDUARDO BONNIN VỚI CURSILLISTAS VN-GIÁO PHẬN SAN JOSE

Gioan Trần Hiếu *tường thuật*

LTS. Bản tin Ultreya đăng lại bài dưới đây, tường thuật buổi sinh hoạt hiếm có của vị sáng lập PT Cursillo, ông Eduardo Bonnin, với các Cursillistas VNSJ ngày 18/9/1994

Vào chiều Chúa Nhật 18/9/94, vị sáng lập Phong Trào Cursillo, ông Eduardo Bonnin, đã đến sinh hoạt với PT Cursillo Việt Nam-Giáo Phận San Jose. Trong suốt hai tiếng đồng hồ, ông đã tâm tình chia sẻ và giải đáp một số câu hỏi của các Cursillistas Việt Nam.

Trong phần chia sẻ bằng tiếng Tây Ban Nha được dịch qua Anh ngữ, ông Bonnin nói rằng đây là lần thứ ba ông được cơ hội gặp gỡ các Cursillistas VN tại Hoa Kỳ. Ông nói, "Mặc dù không hiểu tiếng Việt, trong mỗi lần gặp gỡ tôi đều cảm nhận được ngôn ngữ yêu thương của các bạn".

Ông đã gọi lại hình ảnh và bối cảnh của khóa Cursillo đầu tiên được tổ chức tại một thị trấn trên hòn đảo Mallorca, Tây Ban Nha vào năm 1944. Ông khiêm tốn không tự nhận mình là người sáng lập phong trào:

"Phong trào được khởi sự là do những người bất hạnh, những tù nhân, kẻ bệnh tật ở nhà thương và những người nghèo khổ." Ông nói chính họ là những người nêu ra các mối quan tâm cần phải làm một điều gì đó nhằm cải thiện đời sống và để cứu cuộc sống của họ bị mất mát vì chiến tranh và thời cuộc.

Trong thời gian phiêu bạt, phong trào đã trải qua nhiều gian nan từ những năm đầu vì bị hiểu lầm. Tuy nhiên, những người chủ xướng đều kiên trì với các ý niệm nền tảng của phong trào, cũng như triệt để tuân phục giáo quyền. Ngoài việc cầu nguyện, họ đã không ngừng học hỏi thấu thập tài liệu và tìm cách kêu gọi người tham gia. Ý niệm nền tảng của phong trào đó là nhắm vào nỗ lực của con người và tin vào ân sủng của Chúa.

Trong những khóa đầu tiên, các giáo dân tụ tập với nhau để sống tinh thần người tín hữu của Chúa trong năm ngày. Họ cùng nhau tìm hiểu về việc sùng đạo, vai trò người lãnh đạo trong đời sống ân sủng với các chia sẻ thực tế cuộc sống hằng ngày của họ. Vì nhiều người không thể tham dự được năm ngày nên sau đó khóa học đã được rút ngắn thành ba ngày, nhưng nội dung vẫn không thay đổi.

Khi nhìn thấy kết quả của khóa Cursillo mang lại, nhất là sự cải hóa của những người xa lìa Giáo Hội, một số linh mục đã tới tham gia bằng cách dâng Thánh Lễ cho các khóa học ba ngày. Rất may cho phong trào, trong dịp này được LM Tiến Sĩ Juan Hervas, sau này trở thành Giám Mục, hết lòng hỗ trợ. Ngài đã đến thuyết trình cho các khóa và biệt phái hai linh mục đến giúp cho phong trào.

Phong trào sau đó được chính thức hóa với sự phê chuẩn của Giáo Quyền vào năm 1949. Và từ đó PT lan rộng ra các Giáo Phận khác của Tây Ban Nha, qua Catalina, tới Columbia, rồi đến Úc Châu... đâu đâu PT cũng được đón nhận nồng nhiệt và mang lại kết quả tốt đẹp. Với thành quả đó PT được lan ra các lục địa khác như chúng ta thấy hiện nay.

Sau phần chia sẻ, ông Bonnin đã trả lời một số câu hỏi do các Cursillistas nêu lên.

Trả lời câu hỏi, "Đâu là cách hay nhất để phong trào đạt được kết quả tốt đẹp cho sinh hoạt của ngành Việt Nam cũng như trong việc nối kết với PT của các sắc dân khác trong giáo phận?" Ông Bonnin nói rằng cốt lõi của phong trào đó là rao truyền sứ điệp "Thiên Chúa yêu thương chúng ta". "Trong khóa ba ngày cũng như sinh hoạt ngày thứ tư, mọi người

được mời gọi để xác tín sứ điệp đó. Sứ điệp tình yêu này, vì vậy, cần được chuyển đạt tới mọi người, nhất là những người đã xa rời Giáo Hội, để họ trở về với Chúa."

Ông cũng nói, để các phong trào hợp tác với nhau, mọi người cần có tinh thần khiêm tốn, phục vụ và chân thành. Với thực tế lãnh đạo và quan niệm "Ai điều khiển ai" sẽ nảy sinh những vấn đề, nhưng với việc sống tinh thần Kitô hữu chân chính sẽ nối kết mọi người lại với nhau.

Một câu hỏi khác là phong trào chú trọng vào việc lôi kéo những người đã rời xa Giáo Hội có đi ngược lại với chủ đích của phong trào không, vì PT là nơi đào luyện cán bộ cho Chúa? Ông Bonnin trả lời rằng: "Phong trào không được khởi sự từ việc đào tạo cán bộ lãnh đạo mà đi từ chỗ cải hóa con người để họ sống xứng đáng với sứ điệp tình yêu của Chúa. Vì sứ mạng của PT là cải hóa thế giới, nên PT không loại bỏ một ai.

Một Cursillista nêu câu hỏi là vì sao PT giới hạn tuổi của người tham dự? Tại sao không để những người dưới 25 tuổi tham dự khóa ba ngày?

Đáp lời, ông Bonnin nói việc người tham dự cần ở một lứa tuổi nào đó tùy trình độ trưởng thành của họ. Việc để cho những người dưới 25, hoặc dưới 18 tuổi là điều có thể thực hiện được. Ông cho biết có một Cursillista khi tham dự khóa cách đây 50 năm chỉ có 13 tuổi và đến nay vẫn trung thành với PT.

Câu hỏi cuối cùng được nêu lên là làm thế nào để những Cursillistas nguội lạnh trở lại sinh hoạt với PT?

Ông Bonnin nói rằng, các sinh hoạt PT là nhằm gây tình thân hữu với nhau. Để lôi kéo họ trở lại, PT cần tạo ra các cơ hội, như điện thoại

thăm hỏi, thư từ, các buổi liên hoan nhỏ nhỏ, các cuộc gặp gỡ... để tạo tình thân với nhau. Chủ yếu là để cho họ biết chúng ta yêu thương họ và muốn chia sẻ với họ. Tinh thần Cursillo không kết thúc sau khóa học ba ngày nhưng được tiếp tục qua các sinh hoạt và biến cố xã hội sau đó.

Buổi viếng thăm gặp gỡ của ông Bonnin, vị sáng lập PT, được kết thúc sau phần chụp hình lưu niệm và kinh

nguyện trong thánh đường Ascension. Một món quà nhỏ đã được trao tặng ông Bonnin đó là một bức tranh sơn mài hình ảnh cánh đồng quê Việt Nam, và ông Bonnin đã cẩn thận bóc từng trang giấy gói rồi ứng khẩu một câu tiếng Anh "Thank you" tiếp theo với một tràng tiếng Tây Ban Nha mà sau đó đã được thông dịch lại như sau: "Tôi sẽ treo nó tại nhà tôi, ở một nơi dễ thấy để nhớ tới các bạn".

P hương thức và mục đích đúng đắn để làm Chứng Nhân Chia Sẻ là làm chứng về những cách thức và phương tiện mà mình đang hằng say tìm kiếm để loan truyền Tin Mừng Cứu Độ của Chúa, giúp người nghe ý thức về sự hiện diện của Chúa Kitô trong đời sống của họ và đem họ đến với Chúa.

Chứng Nhân Chia Sẻ thường là những người trải qua nhiều kinh nghiệm sống của riêng họ trong nhiều môi trường. Họ có cái để chia sẻ với kẻ khác những gì chính họ đã cố gắng, chính họ xả thân cho Chúa Kitô.

Trong mọi hoàn cảnh, hình thức chia sẻ đều giống nhau cả, đó là: "Tôi đang làm gì cho Chúa Kitô?"

Và mục đích duy nhất để chia sẻ cũng chỉ là:

Vì Chúa Kitô, tôi cần phải làm chứng về cách thức tôi phấn đấu để nâng cao mức độ Thánh Thiện của chính bản thân tôi.

Vì Chúa Kitô, tôi cần chia sẻ những phấn đấu để cải tiến công tác Đào Luyện cuộc sống Kitô hữu của tôi, cũng chính là khai phá đào luyện cho con người tôi trong môi trường sống hầu đưa cái đẹp của Chúa còn ẩn dấu trong lòng mọi người đến với thế giới văn minh.

Vì Chúa Kitô, “Chia sẻ” phải chứng minh những gì mình hoạt động cho Cộng Đoàn, cho Phong Trào đúng với tư cách cá nhân của phẩm giá Vương Đế, Tư Tế, Ngôn Sứ Chúa ban cho riêng tôi.

Vì Chúa Kitô, việc Chia sẻ phải là chứng tá hữu hiệu, phải luôn tự đặt câu hỏi trước khi chia sẻ “Tôi đang làm gì để bảo đảm rằng những người gần gũi tôi và thân thiết với tôi đây cũng biết được một Chúa Kitô như tôi?”

Vì Chúa Kitô, khi làm Chứng tá trong Chia sẻ, cần phải suy xét để nhận biết Thánh ý Thiên Chúa, có nghĩa là xác định những gì Chúa muốn tôi làm cho Chúa, nói cho Chúa (?). Khi đã xác định Thánh ý Thiên Chúa rồi, tôi phải cố gắng hành xử cho phù hợp với ơn gọi Chúa ban.

Nhưng việc quan trọng hàng đầu cần làm vẫn là luôn chuyên cần:

Học biết cách Thưa Chuyện Với Chúa (khác với nói cùng Chúa, khác với cầu nguyện). Thưa chuyện với Chúa đòi hỏi phải dành một thời gian thích đáng để lắng nghe (không có nghĩa là nói chuyện trong hai mươi phút, rồi lắng nghe trong hai mươi phút). Thưa chuyện với Chúa là thật sự tin vào quyền năng cao cả của Thiên Chúa, nên không cần phải nói gì cả, vì Chúa biết hết những gì trong trí óc cũng như trong con tim tôi đang muốn thưa với Người với tất cả lòng chân thành và sự trung tín

Học biết chọn lựa và xác định, cần xác định chia sẻ những nỗ lực nào trong nhiều nỗ lực của tôi trong cộng đoàn, nơi sở làm và những nơi hội họp giao tế thường xuyên... để chia sẻ cho bạn, cho nhóm, cho gia đình, hay tại khu xóm.

Học cầu nguyện nhắm tới Lý Tưởng Kitô, xin Chúa ban ơn sức mạnh và lòng can đảm cần thiết, hầu có thể chu toàn Thánh ý Chúa. Và xin Chúa cho tôi kiên trung bền đỗ, dám chấp nhận cái trách nhiệm chia sẻ với kẻ khác những mẫu chuyện về kinh nghiệm sống của mình, dù bị hiểu lầm, đổ ky, rẻ khinh...

Học lãnh đạo, để biết cách tạo cơ hội cho các thành viên tiếp xúc với cộng đoàn, cộng đồng. Khuyến khích họ chia sẻ về những hành động nỗ lực phục vụ Chúa của họ để họ trở nên người lãnh đạo theo tinh thần Chúa Kitô trong gia đình, trong môi trường sống của

họ (họ thường nói về hồng ân Chúa ban cho họ mà thôi, mà không tích cực nói về sự đáp trả ơn Chúa cụ thể).

Học khám phá ra sự hiện diện của Chúa trong mình, những nén bạc Chúa ban: tài năng, trí tuệ, sức khoẻ, vật chất đòi buộc phải cho ra, phải làm một cái gì... (bằng cách đọc, học những câu chuyện khi Chúa hiện ra với các Ngôn Sứ, Tiên Tri trong Cựu Ước... Chúa đều bài sai những việc họ phải làm).

Mọi người đều có thể làm chứng tá cho Chúa với những cố gắng học tập, rồi nỗ lực thực hiện để giúp gia đình, cộng đoàn sống gần gũi với Chúa Kitô hơn. Hoặc có thể làm chứng về cách thức sinh hoạt với những người láng giềng để biến khu xóm của họ thành một nơi an toàn hơn, cùng sinh sống và cùng chia sẻ Chúa Kitô cho nhau. Nhiều người còn có cơ may sống giữa một cộng đoàn ngoại giáo, dị giáo..., với sự giúp sức của Chúa, họ chịu đựng nhiều đau khổ, dành nhiều nỗ lực hy sinh cống hiến tài ba công sức, tiền của để mọi người nhìn ra được sự hiện diện của Thiên Chúa trong tha nhân, mọi nơi, mọi lúc, để được sống đời Phúc Âm Hóa Môi Trường, xây dựng Nước Chúa ngay trong xã hội trần thế này.

Thời nay, người thế gian thường không muốn Lời Chúa được phát ra, vì họ chỉ muốn nghe chính tiếng họ mà thôi. Nhưng vì lợi ích cho Thiên Chúa, xin hãy mạnh dạn nói, hãy Chia sẻ, hãy làm chứng nhân cho Chúa, cho Giáo Hội, cho tha nhân. Hãy chia sẻ cho mọi người biết những điều kỳ diệu Chúa làm nơi mình và hiệu quả của sự cố gắng đáp trả ơn Chúa như thế nào.

Quan trọng hơn tất cả là sự nỗ lực học hỏi phương thức làm Chứng Nhân Chia Sẻ: "Tôi đang làm gì cho Chúa Kitô" một cách đúng đắn. Đó là thực thi đức ái một cách có hiệu quả để làm mắt, làm tay, làm chân, làm hơi thở của Chúa, cũng chính là cách thể dẫn thân, tiếp tay với Chúa đưa Môi trường mình đang sống đạt đến Lý Tưởng Kitô. Đây là Ơn Gọi và Sứ Mạng, mà cũng là Lệnh Truyền và Phần Thưởng Chúa thương ban cho khi Người sai Chúa Giêsu Thầy Chí Thánh và chúng ta đến với thế giới này.

Lạy Chúa, xin cho những hạt giống chúng con nỗ lực chia sẻ, gieo trồng được trở sinh hoa trái muôn màu muôn sắc trong mọi tâm hồn và thân xác chúng con.

De Colores!!!

Cảm Tạ và Chia Sẻ Tình Yêu Chúa

Joshep Đình Hiển

Lạy Cha chúng con ở trên trời... Con thật sung sướng, hạnh phúc biết bao! Từ hư vô, cát bụi Chúa tạo dựng nên con giống hình ảnh của Chúa và cho con được tham dự vào chính sự sống Thần Linh của Chúa. Tất cả đều do tình yêu thương của Chúa, không do công lao nào của con đáng được hưởng. Nhờ phép Thêm Sức: ơn Thần Khí ngời ba tác động, ơn khôn ngoan soi sáng, hướng dẫn nên tâm hồn con lúc nào cũng khao khát tìm kiếm Chúa bằng cách học giáo lý với sự sùng mộ để đạt được kết quả tốt đẹp.

Nhờ chiêm niệm, cầu nguyện bằng lời Chúa mỗi ngày, nên con đã hiểu về tình yêu Chúa nhiều hơn: “Chúa là tình yêu” [Jn 4:16]. Vì thế con luôn kết hợp với Chúa trong mọi hoàn cảnh, nên tâm hồn con được no thỏa hạnh phúc đường bao: vì Chúa là Thiên Đàng,

Sự Sống, sức khỏe, bình an và cả vật chất là những nén bạc Chúa giao cho con để làm sáng danh, ca tụng và ngợi khen Chúa.

Nhận biết Chúa qua vạn vật: tất cả sự lạ lùng, xinh đẹp, bao la, hùng vĩ của vạn vật; như khi con nhìn ngắm một loại cây có hoa, có quả, cỏ lá đầy đủ. Đến mùa thu lá cây, hoa quả rụng hết sạch và trở trọi như cây chết khô nhưng sang mùa Xuân nụ hoa, quả, lá mới lại sinh ra làm cho bức tranh Thiên nhiên đầy màu sắc tươi đẹp. Vì thế con dâng lên Thiên Chúa lời ngợi khen, tán tụng tình yêu thương của Chúa. Khi suy nghĩ về loài người, một kiệt tác mà Thiên Chúa tạo dựng; được Thiên Chúa yêu thương cho tham dự vào sự sống Thần Linh của Ngài. Đây là bản tính yêu thương của Thiên Chúa. Hơn thế nữa, mỗi khi tham dự Thánh Lễ Misa, tâm hồn con như đang tận hưởng Thiên Đàng

khi được chiêm ngắm, ca tụng Chúa bằng đức tin, đức cậy, nhất là đức mến với con tim. Khi linh mục đọc: “Vì thế, chúng con nài xin Chúa dùng ơn Thánh Thần Chúa thánh hóa của lễ này, để trở nên cho chúng con: Mình và Máu Đức Kitô”. Giây phút linh thiêng, cực thánh: “tấm bánh miến do công lao của con người, trở nên bánh trường sinh và sản phẩm từ cây nho, công lao của con người trở nên của uống thiêng liêng cho chúng con”.

Đặc biệt tuần thánh năm 2017, cuộc lữ hành về nhà Chúa của con, đã tới chặng đường năm thứ 77. Thiên Chúa thương con, còn cho con sự sống ở trần gian, sức khỏe đến nhà thờ tham dự Thánh Lễ để khát khao được rước “Mình và Máu Chúa” là của ăn cho linh hồn khi con còn sống ở nơi trần gian này - mặc dù đường đi dự Thánh Lễ xa đến nửa tiếng đồng hồ lái xe. Con luôn thực hiện lời truyền của ngài hai Thiên Chúa “Yêu thương anh em như chính mình” để quan tâm tới anh chị em không được may mắn, theo khả năng của con. Con luôn trung tín với lời thề nguyện hôn nhân: vợ chồng luôn phục vụ nhau bằng tình yêu hiệp

nhất của Chúa, với sự hy sinh, tha thứ, kiên nhẫn và chấp nhận lẫn nhau cho đến hơi thở cuối đời, nhờ ơn của Chúa.

Thêm vào đó, nhờ ơn Chúa, con luôn suy nghĩ đến sự chết, rồi tập chết thử và suy nghĩ đến đời sống vĩnh cửu. Ngay bây giờ, thân xác và linh hồn con kết hợp với nhau. Hãy yêu Thiên Chúa hết tâm hồn, hết trí khôn, hết ý muốn và hết con tim và thực hiện đức Bác Ái với tha nhân, nhất là những anh chị em không được may mắn, để sau này linh hồn ra khỏi xác, không còn ân hận, hối tiếc gì nữa.

Lạy Thiên Chúa của con, tạ ơn Chúa vì nhờ công nghiệp tử nạn và sự Phục Sinh của Ngài Hai Thiên Chúa, xin giúp con có nhiều can đảm, sẵn sàng chết trong thân xác hư vô, cát bụi và luôn ban cho con ơn muốn tìm kiếm để yêu mến Chúa; thực hành những giới răn mà Chúa đã truyền dạy, để con đạt được hạnh phúc Thiên Đàng vĩnh cửu như các Thánh Nam nữ, khi Chúa đến

Amen.

Chúa Giêsu Là Cội Nguồn Của Tình Bạn - Elizabeth Lru

Từ ngày dọn nhà về San Jose, tôi thường đi Đại Hội Ultreya và Trường Lãnh Đạo hằng tháng. Sau buổi Ultreya tháng 12, 2016, một chị bạn hỏi tôi: “Năm nay chị có đi Tĩnh Tâm Phong Trào Cursillo ở St. Clare’s Retreat Center không?” Không do dự, tôi theo chị bạn đến bàn giấy ghi tên tham dự ngay.

Tuy tôi đã vào Phong Trào Cursillo gần 20 năm, nhưng chưa đi tĩnh tâm của Phong Trào lần nào cả. Vì vào tháng 1 hằng năm, tôi thường về miền nam Cali để sum họp gia đình; hơn nữa thời tiết tháng này hay mưa và lạnh. Đã biết vậy, nhưng năm nay tôi quyết định phải đi.

Những ngày trước Tĩnh Tâm, trời mưa tầm tã và lại lạnh hơn mọi năm. Đường lên đồi đến St. Clare rất xa và quanh co lại trơn trượt khi mưa. Nhưng quả thật là một Hồng Ân Chúa ban. Nhờ lời cầu nguyện của các Anh Chị em cùng lời hiệp thông của Cha Linh Hướng nên sáng thứ sáu, tôi thức dậy sớm, vội mở cửa nhìn trời và vui mừng khi thấy bầu trời quang đãng. Suốt ngày ấy - ngày tôi lên đường - trời không mưa mà cũng chẳng lạnh cho lắm.

Sau khi ổn định việc nhận phòng, chúng tôi gặp nhau ở phòng hội. Vừa ngồi xuống ghế, tôi đảo mắt khắp phòng để tìm Cha Linh Hướng. Dù tôi không biết ai là cha, nhưng như một linh tính, tôi để ý đến một anh

lạ mặt và còn trẻ. Tôi chỉ tay vào anh ta và nói nhỏ với chị bạn bên cạnh, “Có phải anh kia là cha không?” Trời lạnh mà “anh” chỉ mặc chiếc áo thun trắng, ngắn tay; đầu lại không tóc. Trông “anh” thật khỏe và giỏi quá. “Anh” ngồi trên sàn nhà điều chỉnh máy móc sửa soạn cho buổi họp đầu tiên... Vài phút sau, “anh” ấy vừa đi vừa choàng áo thun vào đến giữa hội trường. Chúa ơi! Đó chính là Cha Linh Hướng khóa Tĩnh Tâm của chúng con. Con xin lỗi Cha... Sao Cha thật khiêm nhường, giản dị và rất đặc biệt thế?

Tĩnh tâm là những ngày nghỉ ngơi cả tinh thần và thể xác. Cha đã đưa chúng tôi vào một gia đình đầy yêu thương - gần gũi nhau trong bình an và sống trong thành thật, vui tươi. Cha nói đây là điểm hẹn của một người tình dành cho một người tình. Khi giảng cũng như chia sẻ, cha cứ gọi Chúa là Anh Giêsu; nghe sao mà âu yếm, thân mật thế! Cha nhấn mạnh chữ Tình Bạn, và nói Anh Giêsu là người bạn tuyệt vời. Cha giảng tình bạn có nghĩa là chia sẻ tình yêu Chúa dành cho chúng ta. Đó là tình bạn trong Đức Tin. Đức Tin là một dấu chỉ yêu thương; một tình yêu vô điều kiện mà Thiên Chúa cho chúng ta qua việc nhận chúng

ta làm con cái của Ngài. Làm con cái của Ngài, ta phải thể hiện bằng chính cuộc sống chứng nhân của Tình Yêu Thiên Chúa. Chúng ta là người Công Giáo, chúng ta có một tình bạn trong Đức Tin, trong Anh Cả Giêsu.

Viết đến đây, tôi lại nhớ những kỷ niệm xa xưa sau biến cố 1975. Đa số gia đình ở Nam Việt Nam bị tan rã, khổ đau. Chồng, con trai đi tù cải tạo. Người đi vượt biên hụt bị bắt giam. Ai giàu có bị đánh tư sản và nhiều người bị mất việc. Tôi cũng không tránh khỏi một trong những sự mất mát đó. Khi đó, trong lúc đang bị thất nghiệp, tôi gặp những người bạn Công Giáo và các chị giới thiệu cho tôi vào một nhóm sinh hoạt của Cha Tiến Lộc-Dòng Chúa Cứu Thế. Ở đó, tôi bỗng tìm được niềm vui, sự an ủi và bằng an trong Chúa. Tôi có dịp học hỏi và tìm hiểu về Tình Yêu Chúa qua những tình bạn chân thành - có yêu thương, có hy sinh, có tha thứ. Từ đó tôi trở lại với Chúa. Trong những buổi sinh hoạt thời đó, chúng tôi thường hát bài: “Gặp gỡ Đức Kitô” do cha Tiến Lộc sáng tác. Tôi rất thích bài hát này. Từng ý, từng lời trong bài hát đã diễn tả rất đúng cuộc sống và tâm tình của tôi.

“Gặp gỡ Đức Kitô biến đổi cuộc đời mình.

Gặp gỡ Đức Kitô đón nhận ơn tái sinh

Gặp gỡ Đức Kitô chân thành mình gặp mình

Gặp gỡ Đức Kitô nảy sinh tình đệ huynh...”

Được gặp gỡ Đức Kitô tôi mới bắt đầu thay đổi cuộc sống, và có được cuộc đời vui vẻ, an lành ngày nay. Được gặp gỡ Đức Kitô tôi mới có những người bạn tri kỷ, vui buồn có nhau, thật đậm đà dù bạn còn ở Việt Nam hay đang ở Mỹ.

Trong chương trình của khóa Tĩnh Tâm, Cha Linh hướng chọn bài hát này. Bài hát đã nhắc nhở, đánh động lòng tôi vì Chúa đã thương ban cho tôi những ơn huệ vô giá. Khi hát, tôi tạ ơn Chúa không ngừng: *“Chúa ơi! Nếu con không được*

gặp Chúa thì sẽ là một buổi tiệc vô cùng vì nếu thế con sẽ không được Ân Sủng tuyệt vời Chúa cho.”

Những lời giảng nhiệt thành, những chia sẻ chân tình của Cha Linh Hướng xuất phát từ trái tim yêu thương của Anh Cả Giêsu.

Qua Cha, Chúa muốn truyền hơi ấm tình yêu vô hạn và long từ ái khoan dung của Chúa cho mỗi người chúng ta.

Ước gì khi rời khỏi nơi đây, để trở về với đời sống bình thường của gia đình, xã hội - chúng ta luôn nhớ sống hướng về người khác, biết san sẻ Tình Yêu và tha thứ cho nhau, với tình bạn trong Đức Tin như hôm ở St Clare. Nếu nhớ và sống được như thế thì cuộc sống hàng ngày của chúng ta chính là nơi chốn Thiên Đàng.

Ký Ước Khóa Ba Ngày

Nguyễn Trần Thủy - Khóa Ba Ngày
SJCA2016

Mỗi năm vào độ tháng sáu tháng bảy mùa hè, tâm hồn nghe xôn xao Tiếng Gọi đầy thôi thúc. Không muốn nghe, không muốn phản ứng lại với âm vọng đó cũng không yên lòng. Đôi

lúc muốn muốn gạt ngang để được tự do hơn trong cuộc sống riêng tư, nhưng ước muốn riêng tư không thành. Niềm suy tư nảy sinh vài ý nghĩ hầy “đi ra khỏi vùng an toàn riêng mà đến với nhóm người có nhiều vết hằn tâm tư, thân xác và cả sự ‘an bình’ cố hữu!” – “đi ra khỏi vùng an bình riêng, đến giúp làm một việc lành cho anh chị em khóa sinh, Thiên Chúa sẽ vui lòng!” – “đi ra khỏi vùng an toàn riêng đến với nhóm để thực hiện ‘một tay nắm Chúa, một tay nắm anh em!’” Con tim nhip nhàng dường như được cộng hưởng bởi những tiếng thôi thúc liên li cho tới khi tự nó đáp lại Tiếng Gọi, con tim mới được thanh bình; – thanh bình khi trả lời Tiếng Gọi mặc dù đôi khi vẫn còn phải đấu tranh với

những thử thách của bản thân cho đến khi mình có mặt trong K3N.

Thật vậy, đầu tiên là khai mạc Tỉnh Huấn, rồi tham dự tám tuần Tỉnh Huấn, làm

palanca, tiếp tục họp hội gặp gỡ với anh chị em Cursillista, VPDH, ban điều hành Khóa Ba Ngày. Có thể nhìn nhận tất cả các anh chị Cursillista tham dự Tỉnh Huấn đều tâm ý đến để ‘một tay nắm Chúa, một tay nắm anh

em.'

Qua tám tuần tĩnh huấn ôn lại những Tinh Thần để chuẩn bị đón chào và hội nhập vào các sinh hoạt của tham dự viên, hợp tác với những trợ tá Khóa Ba Ngày giúp tham dự viên tiến bước trở thành những tân Cursillistas. Những háo hức cho ngày khai mạc Khóa Ba Ngày gây ấn tượng 'thời gian ơi! Hãy mau tới; để ta chìm đắm trong các sinh hoạt Khóa Ba Ngày.' Thời gian rồi cũng tới – "K3N đã từng bắt đầu, diễn tiến và đi qua." Thời gian "đóng kín cầu nguyện" đã mất hút rồi! Giờ đây là tháng chín, sinh hoạt thường tuần lại trở lại tuần hoàn như mọi khi.

Nhìn lại K3N, một cuối tuần ngắn ngủi, nhưng những hoạt động trong đó rất phong phú về tình người và ân sủng của Chúa khi kể ra sau đây những công việc kỳ diệu mà Thiên Chúa hợp tác với con người tạo ra dòng "thời gian hòa trong không gian đầy hơi thở, sức sống, thờ lạy, nguyện cầu, Thần Khí, Cửa Ăn và Ngôn từ."

Trước K3N một vài ngày, trong không gian bao la nắng gió yên bình, nơi một góc nhỏ của thành phố San Jose, tấm lòng người đang ấp ủ tình yêu Thiên Chúa – tâm hồn hướng nhìn vào một không gian đầy biển gió, nơi đó con người và Thiên Chúa cùng đi cắm trại, dựng lều, ăn uống, đàn hát, tuyên ngôn Lời Chúa, chia sẻ Lời Chúa, bẻ Bánh, nguyện cầu, nguyện ngắm, tuyên xưng chứng

nhân, làm những việc tốt cho nhau, tâm tình với nhau, những tâm tình mới, tầm nhìn mới khác thường nhất – Mọi người rất vui nhộn trong lòng, gắp áo và hành trang cùng nhạc cụ để "con đi cùng Chúa đến một nơi, để con nhìn thấy điều kỳ diệu Chúa làm!"

Thật vậy, những điều từng đã được thực hiện trong K3N, đầy sống động bằng cả mồ hôi, công sức, vật chất và thời gian của các anh chị em cùng có một ý chí, tin yêu, quây quần làm việc hài hòa với nhau trong tinh thần có Chúa và cùng Chúa. Thật như một cánh đồng nhộn nhịp để chúng ta cùng Thiên Chúa, cùng cày, cùng gieo, cùng gặt, cùng hái, cùng nấu, cùng ăn... (Ai không mua thửa ruộng này, giống như đánh mất dịp trùng phùng hiếm hoi trong quãng thời gian sống!).

Phản chiếu với hình ảnh nhộn nhịp này, khái niệm của K3N được thực hiện trong khung "đóng kín và cầu nguyện; như một tu viện [dựng lên và đóng lại sau 3 ngày]". Tất cả tham dự viên và trợ tá dưới sự điều hành của viện trưởng, làm việc chung với nhau, trong hoàn cảnh tách biệt khỏi những người thân và những người không có trong danh sách các khối. Nhớ lại những công việc của viện trưởng và BDH K3N, viện trưởng chịu trách nhiệm toàn khối trợ tá và công việc của K3N. Nắm chắc và bảo đảm tất cả mọi công việc cần và đủ trong K3N được chuẩn

bị chu đáo. Tuy nhiên cũng phải xử lý những bất thường xảy đến. Khi Thiên Chúa tuyển chọn nhân vật dẫn đầu, Ngài không để cho những con chiên trong đàn bị thất vọng hay bất trắc lạc đường. Đối với phàm nhân, điều được trông thấy là, trong những người Chúa chọn làm công chính đều tự thấy mình nhỏ bé và rất cần được ủng hộ. Cũng đối với phàm nhân, khi chọn người dẫn đầu, thường tìm nhân vật có đủ cả tinh thần, kỹ năng, siêng năng cầu nguyện, bác ái và được sự ủng hộ của nhiều người. Công việc nào hoàn thành, Thiên Chúa cũng đều dùng bàn tay, khối óc, của người lãnh đạo qua tình yêu Thiên Chúa, để việc hoàn thành là điều chính trực; giống như cổ nhân nói: Thiên thời, địa lợi, nhân hòa.

Thật vậy, tất cả thành viên của các khối trợ tá đều ủng hộ viện trưởng và Ban Điều Hành. Tất cả các trợ tá đều biết chu trình và phần việc của mình, đoàn kết và hoàn tất theo thời khoá biểu một cách nhịp nhàng, đầy yêu thương. Nếu ca ngợi nhau quá đáng sẽ trở nên không thành thật; tôn vinh Thiên Chúa bằng lòng thành, Thiên Chúa hẳn biết lòng con người. Thực hiện đoàn kết là thành tâm với nhau, đem hoà bình cho nhau qua việc hoàn thành công việc mình được giao một cách chu đáo.

Nội dung trình bày của những chứng nhân qua các Rollos làm cho

nhiều anh chị em tham dự viên được đánh động trước các kỳ công Chúa làm trên người vâng phục Thiên Chúa; những tác động cần thiết giúp TDV tìm thấy chính mình, – biết mình là ai, nhận ra được chân dung Thiên Chúa, và nhìn thấy những người bạn xung quanh đều đầy lòng hy sinh cho mình qua tình yêu Thiên Chúa. Đặc biệt các trợ tá, trong tinh thần yêu thương của Thầy Chí Thánh, dốc hết sức mình, đổ mồ hôi, mỏi chân, oải tay, vẫn làm trong niềm kính yêu Thiên Chúa và đầy lòng vâng phục, hy sinh cho anh chị em tham dự viên.

Nếu mà kể ra đây hết thảy những việc làm của các khối trợ tá trong vòng ba ngày để hoàn thành một “tu viện đóng kín cho các tham dự viên được hoán cải, trở thành sống động hơn trong tình yêu Thiên Chúa” chắc phải viết thành nhiều trang sách, hoặc phải vẽ thành rất nhiều tấm tranh mới tả hết. Sau K3N, các tân Cursillistas lại được tuyển chọn đi làm trợ tá cho những khóa tiếp theo là những hồng ân và tặng phẩm Thiên Chúa ưu ái ban tặng cho người được Thiên Chúa tuyển chọn.

“Trong Trái Tim Chúa yêu muôn đời; TT xin được một chỗ nghỉ ngơi; nhỏ bé thôi, nhỏ bé thôi; trái tim yêu trong Trái Tim Ngài.”

Hãy Gặp Chúa Trước Khi Làm Việc Cho Chúa

Maria Phạm Thị Kim Dung

Kính Thừa Cha Linh Hưởng, Cha Hùng, Thầy Sáu, Soeur, và tất cả các anh chị em Cursillistas.

Con tên là Maria Phạm Thị Kim Dung, con gia nhập phong trào Cursillo ở San Jose được 3 năm. Con là một người con của Chúa Kitô. Chúa ban cho con một bản tính cởi mở, vui vẻ, yêu đời; con rất yêu thích bạn bè. Và Chúa cũng ban cho con được một gia đình bé nhỏ thật hạnh phúc và tràn đầy yêu thương.

Nhưng thừa cha và các anh chị, 13 năm trước, năm 2005, tháng một, Mẹ của con đã được Chúa gọi về. 9 tháng sau con lại trải qua một biến cố vô cùng đau đớn, một sự mất mát không thể nào diễn tả được, đó là sự ra đi vĩnh viễn của cô con gái thứ hai của con, lúc đó cháu được 31 tuổi. Cháu để lại cho con 2 cháu ngoại. Rồi 6 năm sau lại thêm một biến cố nữa xảy đến với đời con, đó là người chồng mà con kính yêu, sau 46 năm chung

sống đã qua đời. Con đau khổ, con chán nản, không muốn sống nữa. Con lẩn mò trong bóng tối tuyệt vọng hơn 2 năm dài và sau đó con bị bệnh trầm cảm.

Cô con gái lớn thứ nhất của con, lúc đó vợ chồng cháu đang ở Chicago khuyên và có ý định muốn đưa con qua San Jose để con được dịp ở gần với 2 chị gái và người anh của con cho khuây khỏa những nỗi buồn. Khi đến San Jose mặc dù có anh chị trong gia đình, con hụt hẫng, con lạc lõng trong một thế giới vô ý nghĩa...

Nhưng rồi người chị cả, cậu em út của con và một chị bạn đó là chị Hồng Mỹ đã yêu thương, khuyên nhủ, giúp đỡ con vượt qua những khó khăn, thử thách. Sau đó con đã có dịp biết được đến phong trào Cursillo. Trước đó con nghĩ mình là một người công giáo, con đi lễ mỗi Chủ Nhật, đọc kinh tối sáng cầu nguyện với Chúa, xưng tội, rước lễ, như vậy là quá đủ rồi. Nhưng sau khóa 3 ngày, đời sống

ngày thứ tư của con qua những lần cầu nguyện, học hỏi Thánh Kinh, chiêm niệm lời Chúa, và đồng hành với anh chị em trong phong trào qua hội nhóm thân hữu và Ultreya. Tạ ơn Chúa, con đã **chấp nhận bản thân mình phải nhỏ bé đi để Chúa lớn lên trong con**. Thanh luyện cuộc đời mình, con đã cố gắng liên lụy hoán cải những lỗi lầm của chính bản thân, con không muốn chỉ bám víu Chúa như một cái phao để cứu vớt mình khi hoạn nạn, nhưng con muốn Ngài sống trong con, cho con được gần Chúa hơn mỗi ngày. Thừa các cha, thầy, soeur và tất cả các anh chị em, con xin phép được chia sẻ 2 câu chuyện đã xảy ra trong cuộc sống gần đây của con:

Sau khi cô con gái thứ 2 của con mất đi, thì người chồng của cháu trở nên một người rất hư hỏng. Cháu sống trong tội lỗi, trác táng rượu chè, ăn chơi, nghiện thuốc... Con đã rất lo lắng, khổ sở, khuyên nhủ và giúp đỡ cháu về hết tất cả mọi phương diện nhưng cháu vẫn không nghe lời và đối với con chẳng ra gì. Con giận dữ, ghét bỏ và không muốn nhìn mặt cháu nữa. Nhưng sau này, Chúa đã đến, đồng hành, và thức tỉnh con nhận được ra tình yêu vô điều kiện, nhẫn nại, chịu đựng, tha thứ, hy sinh của Chúa. Con đã thay đổi. Mặc dù con vẫn buồn, vẫn lo lắng cho cháu, nhưng con yêu thương, tha thứ và nhất là cầu nguyện cho cháu thật nhiều, thật nhiều... Hai đứa cháu ngoại của con nhìn thấy sự thay đổi của bà ngoại đối với

bố mình, 2 cháu rất vui mừng và nói với con rằng: “3 bà cháu mình cầu nguyện cho bố thật nhiều để Chúa sẽ giúp đỡ bố thay đổi một ngày gần đây bà nhé”. Nghe những lời chân thật của cháu, con thật vui mừng và cảm tạ hồng ân Chúa đã ban cho con 2 đứa cháu ngoại thật đáng yêu. Con cảm tạ Chúa đã soi sáng cho con biết biến đổi hận thù thành yêu thương, xa lánh thành hiệp thông để con tìm được bình an trong Chúa và trong anh chị em. Chúa đã giúp con nhận thức được giá trị của mỗi người chung quanh mà Chúa đã đặt để trong cuộc đời mình và biết cảm tạ mỗi hồng ân mà Chúa đã ban cho cuộc đời của con.

Và đây là câu chuyện thứ 2: Trong lúc cố gắng làm một việc thiện, con đã thất bại, và con muốn chia sẻ sự thất bại của con với mọi người.

Có một chị bạn bị bệnh trầm cảm và chị có rất nhiều khó khăn để hội nhập vào đời sống ở Mỹ. Con đã cố gắng giúp chị. Mặc dù gặp nhiều bất tiện về đủ mọi phương tiện, vì chị vẫn có những ý nghĩ không thích hợp với tình trạng hiện tại cho nên có những lúc làm việc với chị, con trở nên tức giận, cáu kỉnh và gắt gỏng với chị. Nhưng khi nguôi giận, nghĩ lại, con cảm thấy hối hận và giận chính bản thân mình vì đã để cho ma quỷ cám dỗ để trong lúc đang cố gắng giúp chị nhưng con lại không yêu thương chị đủ để vượt qua những thử thách khó khăn. Con trở về cầu nguyện với Chúa,

con nhận thức được con cần phải tìm Chúa trước khi con tìm việc làm của Chúa.

Con đã cố gắng giúp chị, nhưng những lời giận dữ, gắt gỏng của con đối với chị có thể làm chị buồn và những người chung quanh nhìn và nghe thấy. Vậy thì cuộc sống, việc làm của con đã không phản ánh lòng thương xót của Thiên Chúa đối với chị và những người chung quanh. Vì con đã quá chú ý đến những việc con muốn làm và đạt đến kết quả thành công theo ý mình suy nghĩ, nhưng con đã quên hẳn đi cuộc sống trung thực của người Kitô hữu và ơn gọi sống trong tinh thần tông đồ là một cuộc sống trong bác ái, nhẫn nhục, hy sinh, kính trọng và đầy yêu thương với mọi người chung quanh, để qua cuộc sống của con trong môi trường mà Thiên Chúa đã đặt để, con sẽ làm sáng danh Thiên Chúa.

Trước khi con chấm dứt, con xin cảm tạ các Cha, Thầy, Soeur và tất cả các anh chị em Cursillistas đã cầu nguyện, yêu thương và giúp đỡ con trong thời gian qua để giúp con tìm gặp lại Chúa của con và gần Chúa hơn mỗi ngày. Con xin mọi người tiếp tục cầu nguyện cho con.

Và con cũng xin phép Cha và tất cả anh chị em cho con được dịp cảm ơn chị Thuận là chị cả, Toàn là người em út trong gia đình của con và người bạn con thương yêu đó là chị Hồng Mỹ đã giúp đỡ, làm bạn với con và đưa con tìm gặp lại được Thiên Chúa kính yêu của con.

Con xin Thầy Chí Thánh và Mẹ Maria luôn gìn giữ, bảo bọc các Cha, Thầy, Soeur và các anh chị em cùng gia đình.

Khi muốn làm một việc gì mà anh em thấy tư tưởng phân vân, và nếu sau khi đã kêu cầu thánh danh Chúa mà anh em vẫn còn phân vân đến từng chi tiết nhỏ, lúc ấy, anh em hãy biết rằng công việc anh em định làm ấy xuất phát từ ma quỷ và đừng làm nữa. (Thánh Barsanuphius)

Mẹ Maria, Nơi Nương Tựa và Nhịp Cầu Đến Với Chúa

Nguyễn Oanh – Khóa 45

Kính thưa Cha và quý anh chị em Cursillista,

Em tên là Oanh Nguyễn và đã tham dự khoá 45. Trước đây em là một Phật tử thuần thành, và em đã theo đạo Công Giáo trước khi làm đám cưới vài tháng.

Trong thời gian theo học Đạo, dù đã hết lòng cố gắng, nhưng em cũng chỉ hiểu về Đạo rất lơ mờ và lòng tin chỉ như một ngọn đèn nhỏ nhỏ trước gió.

Một năm sau, em sinh được một bé gái rất dễ thương, nhưng buồn thay xương sống của cháu lại bị nhiều trở ngại. Khi cháu được 8 tháng tuổi, bác sỹ đã quyết định phẫu thuật để chỉnh lại dây thần kinh cột sống. Lúc đó, em rất hoang mang và sợ hãi vì cháu còn quá bé để có thể trải qua một cuộc giải phẫu rất dài và đầy nguy hiểm. Và rồi em đã chạy đến cùng Đức Mẹ để cầu xin và để khóc cùng Mẹ.

Bằng con đứng dưới bóng Đức Mẹ, em tha thiết xin Mẹ thương giúp cầu xin cùng Chúa cho bé Angie được chữa lành. Đột nhiên, trong khi đang nhắm mắt cầu nguyện, em đã thấy Đức Mẹ đưa hai tay ra và bằng bé Angie lên, và ngay lúc đó em cảm thấy có được một niềm tin mãnh liệt là Đức Mẹ sẽ che chở cho bé Angie được bình an. Qua hai lần mổ thành công, bé Angie đã lớn lên bình thường khỏe mạnh. Từ dạo đó, lòng tin trong em đã bùng cháy và em luôn tin rằng Chúa Mẹ luôn che chở nếu mình tìm đến nương tựa bên Ngài.

Thời gian trôi qua, qua sự giới thiệu của một người bạn, em đã có được cơ hội tham gia phong trào Cursillo. Trong 3 ngày ở trên khóa, em thực sự gặp được Chúa trong bữa tiệc Agape. Em đã hỏi Chúa và Ngài đã trả lời rất rõ ràng. Trước khi tham dự khoá, dù lòng tin vững vàng,

nhưng em chưa làm được gì cho việc phục vụ Chúa và tha nhân vì bản tính rất rụt rè. Nhưng sau khi nghe được những câu trả lời của Chúa, em đã mạnh dạn đi trên con đường Chúa đã vạch ra cho em. Em đã can đảm nhận lời làm trưởng ban cho tiệc gây quỹ ủng hộ trẻ em nghèo tại VN của hội ái hữu Vinh, em đã chấp nhận làm thủ quỹ cho ca đoàn Mẫu Tâm trong 3 năm qua và tham gia giúp cho những buổi tiệc gây quỹ cho trẻ em mồ côi của I lazaro. Em cũng đã cố gắng đến với những người homeless và những anh chị em bệnh hoạn để an ủi và cầu

nguyện cùng họ.

Chúa đã mời gọi em đi theo con đường phục vụ tốt đẹp, và em đã cảm tạ Chúa rất nhiều vì nhờ thế em đã có thêm nhiều anh chị em rất tốt cùng đồng hành với em.

Với niềm tin từ 3 ngày trên khóa Cursillo sẽ là nhịp cầu kết nối giữa Thầy Chí Thánh và chúng ta, nên em đã không ngừng mời gọi anh chị em mà em quen biết tham dự khoá Cursillo, để mong rằng nhịp cầu kết nối này sẽ ngày càng dài và trải rộng thêm nữa giữa thế gian này.

Cầu nguyện

Lm Antôn Nguyễn Cao Siêu, SJ

*Lạy Mẹ Maria,
khi đọc Phúc Âm,
lúc nào chúng con cũng thấy Mẹ lên đường.
Mẹ đi giúp bà Isave, rồi đi Bêlem sinh Đức Giêsu.
Mẹ đưa con đi trốn, rồi dâng Con trong đền thờ.
Mẹ tìm con bị lạc và đi dự tiệc cưới ở Cana.
Mẹ đi thăm Đức Giêsu khi Ngài đang rao giảng.
Và cuối cùng Mẹ đã theo Ngài đến tận Núi Sọ.*

*Mẹ lên đường để đáp lại một tiếng gọi
âm thầm hay rõ ràng, từ ngoài hay từ trong,
từ con người hay từ Thiên Chúa.
Chúng con thấy Mẹ luôn đi với Đức Giêsu
trong mọi bước đường của cuộc sống.
Chẳng phải con đường nào cũng là thảm hoa.
Có những con đường đầy máu và nước mắt.*

*Xin Mẹ dạy chúng con
đừng sợ lên đường mỗi ngày,
đừng sợ đáp lại những tiếng gọi mới của Chúa
dù phải chấp nhận đoạn tuyệt chia ly.*

*Xin giữ chúng con luôn đi trên Đường-Giêsu
để chúng con trở thành nẻo đường khiêm hạ
đưa con người hôm nay đến gặp gỡ Thiên Chúa.*

BAO LA TÌNH MẸ FATIMA

._*._*._*._*._*._*._*._*._*._*

Lm.Thạch Linh Nguyễn Đình Đệ
-Kỷ Niệm “Bách-Chu- Niên (100
Năm:1917-2017)” Đức Mẹ hiện ra
tại FATIMA...
San Jose, CA, USA. May, 2017

“Bách-Chu-Niên (100 Năm)” Đức Mẹ FATIMA
Ban” Thông Điệp Hòa Bình” từ Chúa Cha
Nhắc nhở nhân loại khắp thế giới
“Ơn Lành Hạnh Phúc Thật” cho chúng ta...

Người tín hữu mến Mẹ Mân Côi
Fatima Mẹ hiện trên cây sồi
Phương dược thần diệu cho nhân thế
“Tám Mối Phúc Thật” đừng buông trôi...

Canh tân thống hối luôn thực thi
Lời Con Mẹ dạy hãy khắc ghi
Nếu trót sai phạm xin hoán cải
Quyết tâm tu sửa không ngại chi !..

Mẹ Fatima tỏ tình bao la
Nhờ qua Mẹ cầu xin thiết tha

Mọi nhu cầu mưu ích hồn xác
Mẹ cầu bầu hợp Ý Chúa Cha...

Tràng Hạt (Chuối) Mân Côi phương dược thần linh
Chữa tật nguyên cho cả nhân sinh
Mọi hoàn cảnh người dâng tình mến
“Sáng Soi-Vui-Thương-Mừng” quang vinh...

Maria con dâng cả tâm tình
Bay cao vang dội cõi thần linh
Qua nhờ Mẹ cầu xin cho nhân thế
Mẹ Tình Yêu Khí Cụ Hòa Bình...

Sao Mai hướng dẫn vượt biển trần
Soi sáng tới Hạnh Phúc biết bao lần
Lửa hồng thần linh diệt tâm tối
Hướng đường Hiệp Nhất cho muôn dân..

Maria Mẹ kho tàng Ơn Phước
Xin Mẹ không kể kể sau trước
Cầu khẩn Mẹ được Người ban Ơn
May Lành Hạnh Phúc mọi nẻo đường...

Mẹ Hồng Ân tỏa khắp địa cầu
Ban An Vui những kẻ âu sầu
Mẹ nguồn Cây trông và Hy vọng
Đời tạm này muôn ngàn đời sau...

Công dân Thiên Quốc cùng một nhà
Thể hiện Ý Chúa: Tình Mẹ Cha
“Mến Chúa Yêu Người” thực hành sống
Tình thương Chúa Mẹ: Ơn Thái Hòa...

Ân Nghĩa Mẹ Chúa Tình tuyệt vời
Ơn Mẹ Fatima Phúc Chúa Trời
Tuân hành giới luật Dân Thiên Quốc
Hồn Xác Hạnh Phúc sống muôn đời...

Cursillo, Trợ Lực Hoạt Động Tông Đồ

Giuse Võ Khắc Huy –
Khóa 48

Kính chào quý Cha và quý anh chị

Đã gần 2 năm trôi qua, tiếp nối 3 ngày trong khóa Cursillo, nhìn lại hành trình của người Cursillista, tôi xin phép được chia sẻ vài cảm nghiệm của riêng mình trong đời sống thường nhật, mà mình cũng gọi đó là ngày thứ Tư

Điều đầu tiên, tôi thấy mình có thêm nhiều bạn bè. Có thể trước đây mình đã gặp mọi người đâu đó trong nhà thờ hay các hội đoàn thì bây giờ mình có cơ hội kết bạn cùng nhau, dễ dàng chia sẻ những vui buồn trong đời sống đạo, mà gần nhất là các anh trong nhóm của mình. Những lúc họp nhóm định kỳ là một dịp tốt để tôi có cơ hội học và tìm hiểu thêm về đạo Công Giáo ngoài việc tham dự Thánh Lễ mỗi Chúa Nhật. Có thể nhiều khi mình phải dành thêm thời giờ của gia đình để đi họp nhóm, nhưng bà xã ở nhà cũng đỡ lo vì nghĩ rằng quý anh em trong nhóm cũng là những người tốt, đáng tin cậy để giúp mình có thể sống đạo tốt hơn.

Trước đây, tôi cũng có tham gia

trong một số hoạt động xã hội như giúp những người vô gia cư và nghèo khó trong thành phố có một bữa ăn trưa một lần vào mỗi tháng. Ban đầu chủ yếu mình chỉ nấu và phát thức ăn thôi. Nhưng sau khi tham gia khóa về, rủ rờ được các bạn trong nhóm cursillo, mình đã mạnh dạn giới thiệu đời sống đạo với họ. Trước khi ăn mình cùng các bạn và mọi người xung quanh cầu nguyện và cảm tạ Chúa chung với nhau, mọi người cùng đọc kinh lạ Cha. Đặc biệt là nhóm mình cũng đã họp nhóm cầu nguyện tại chỗ sau khi phục vụ. Một điều ngạc nhiên khá thích thú với tôi là những người vô gia cư cũng biết kinh và cùng đọc với anh em chúng tôi. Khi làm những điều này, tôi chỉ nghĩ đơn giản là mình cố gắng nhóm lên một tia sáng nhỏ, hy vọng một ngày nào đó khi Chúa Thánh Thần làm việc, tác động trong họ để ngọn lửa đức tin trong họ bùng cháy lớn lên. Hoặc ít nhất họ cũng biết rằng đâu đó còn có những người Công Giáo luôn ở gần họ, giúp đỡ và quan tâm đến họ.

Vừa qua, tôi và bà xã có nhận sẽ đỡ đầu cho 2 cháu qua lời đề nghị của ba mẹ 2 cháu, đều khá ngạc nhiên là ba mẹ 2 cháu sinh ra trong gia đình công giáo và đều nhận nghi thức rửa tội, nhưng vì hoàn cảnh sống của cả hai mà họ chỉ đi lễ mỗi năm nhiều lắm là hai lần vào Giáng Sinh và Phục Sinh với gia đình. Đối với tôi và bà xã thì đây cũng là một thử thách lớn mà Chúa đã trao cho vợ chồng chúng tôi, vì sẽ có trách nhiệm với 2 cháu lâu dài, nhất là thu-

yết phục và cố gắng tạo điều kiện để ba mẹ hai cháu trở lại thường xuyên với nhà Chúa. Điều này thì tôi và gia đình cần sự cầu nguyện của quý anh chị nhiều lắm, mong quý anh chị nhớ đến trong giờ cầu nguyện.

Cuối cùng xin chúc quý cha và quý anh chị được tràn đầy hồng ân Thiên Chúa trong mùa chay Thánh năm nay.

Trở Về

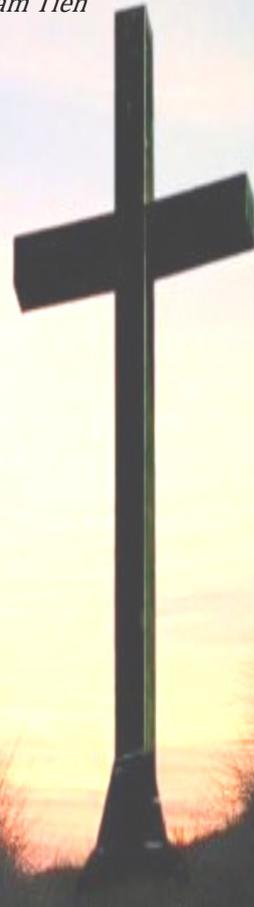
Maria Trâm Tiên

Ngày nào ta sống hững hờ
Lao đao biển đời, dạt dào sóng trôi
Ai ơi nâng chén rượu đầy
Say xưa quên lãng sống đời vô vọng.

Ngày nay ta được ơn kêu
Tìm về với Chúa, Người yêu muôn đời
Thân ta tràn lấp tội nhờ
Ta về với Chúa xin Ngài thứ tha

Ngày nay thức tỉnh lòng tin
Ta đây biết Chúa tràn đầy tình yêu
Người ơi hãy thức trở về
Cuộc vui sẽ ở với Cha trên Trời

Ngày nay trao hết cho Ngài
Cầu xin thế giới hòa bình thái an
Ngày nay ta sống đức tin
Ta xin trọn hứa chỉ yêu kính Ngài.

“Chuẩn bị”

Thuận Nguyễn - Khóa 48, Nhóm Gioan

Cha, nhất là các Cha trẻ trong khoá tĩnh tâm mà sau khoá 3 ngày em thường liên lạc và lui tới với các Cha. Không những em học hỏi thêm được nhiều điều mà còn nghiệm ngấm ra được ơn gọi của Thiên Chúa trong cuộc sống ngày thứ 4. Ơn gọi không chỉ gói trọn trong 3 ơn gọi

Trải nghiệm bản thân em sau khoá 3 ngày và quá trình “sùng đạo, học đạo và hành đạo” trong cuộc sống ngày thứ 4 thật sự rất phong phú, có thể nói đó là 1 sự thay đổi lớn, sự đổi mới trong cuộc sống Thiên liêng và trong tương quan xã hội.

Khoá tĩnh tâm 3 ngày 48 năm 2015 rất vui và may mắn khi có tới 7 Cha tham dự như là các khoá sinh và có thêm 4 Cha Linh hướng. Một kỳ tĩnh tâm mà mỗi ai tham dự không thể nào quên, nhưng đối với em, khi nhìn lại mới thấy đó không chỉ là 1 sự may mắn ngẫu nhiên nhưng đó là 1 sự chuẩn bị có ý tứ của Thiên Chúa.

Nhờ được gặp và làm bạn với các

Thánh hiến, ơn gọi lập gia đình và ơn gọi sống độc thân, mà thật ra Chúa mời gọi chúng ta sống giống Chúa hơn mỗi ngày. Nhưng không phải đơn giản và tự nhiên mà ai cũng nghe và cảm nhận được tiếng Chúa gọi. Riêng cá nhân em, khoá tĩnh tâm 3 ngày là 1 sự chuẩn bị lớn đã giúp em có cơ hội học biết Chúa, gần gũi với Chúa và cảm nhận được lời mời gọi của Chúa.

Chính nhờ được học trong khoá 3 ngày mà em ý thức hơn về tầm quan trọng của Thánh Lễ và Lời Chúa trong các bài đọc. Điều đó đã giúp quá trình học đạo và hành đạo của em rất linh động. Trong Thánh Lễ, em rất tập trung nghe và suy nghĩ mỗi bài đọc và Tin mừng, xem Chúa

mời gọi mình điều gì và muốn nhân nhủ với mình điều gì. Trong Thánh lễ Phục Sinh, bài đọc 1 trích sách Sáng Thế nói về quá trình tạo dựng trời đất vũ trụ của Thiên Chúa, em cảm nhận được sự chuẩn bị của Thiên Chúa giành cho con người giống y như sự chuẩn bị của cha mẹ giành cho đứa con sắp chào đời của mình. Khi quyết định có con, người cha người mẹ thường phải nghĩ tới chuyện có nhà cửa rồi mới sanh con. Khi người mẹ mang thai và trước khi sinh con, cha mẹ chuẩn bị mua nôi, mua tã, sữa, chuẩn bị quần áo, chuẩn bị phòng và tất cả mọi thứ cần thiết để đón đứa con chào đời. Thì Thiên Chúa cũng vậy, người dựng nên trời đất, cây cối, hoa quả, muôn thú chim chóc, nước non đầy đủ rồi người mới dựng nên loài người. Nhưng chuyện chuẩn bị phương tiện vật chất cho con cái thì con người đời này có thể làm được, còn Thiên Chúa yêu thương con người đến độ Người chuẩn bị cho con người cả cuộc sống đời đời, cuộc sống sau khi chết.

Cảm nhận riêng tư của bản thân em thấy được rất rõ sự chuẩn bị của Thiên Chúa giành cho em, nhất là sau những chuỗi sự kiện xảy ra với em trong cuộc sống ngày thứ 4. Sau khoá 3 ngày, giống như các khoá sinh khác, lửa trong em vẫn còn nóng nên em xin đi volunteer làm chaplain trong bệnh viện Regional, cầu nguyện cho các bệnh nhân. Nhờ vậy mà em quen thêm được các Cha người Mỹ trong dòng Đạo binh Chúa Kito. Và cũng chính nhờ các Cha mà em đã học được cách cầu nguyện cho bệnh nhân, cách nói chuyện với thân nhân người bệnh, và nhất là thấy được sự mong manh của ranh giới giữa sự sống và sự chết.

Ở chỗ làm của em có 1 ông Mỹ

trắng đã 84 tuổi nhưng vẫn đi làm, và mọi người gọi ông với cái tên rất thân thương là Grandpa. Em hay nói chuyện với Grandpa và có vài lần nhắc tới chuyện niềm tin vào Thiên Chúa nhưng ông có vẻ rất hồ hững và không quan tâm. Cho đến khi vợ của ông đang trong thời kỳ cuối của căn bệnh ung thư, ông đã nghỉ làm và ngồi bên giường bệnh của vợ ở trong bệnh viện 24/7. Ngày 24/12/2016, ngay trước Christmas em và 1 người bạn đến thăm Grandpa và vợ ông. Sau 1 hồi nói chuyện, em xin phép ông cùng cầu nguyện cho vợ của ông. Cả 3 người cùng đặt tay trên người bệnh và bắt đầu đọc Kinh Lạy Cha. Đọc được nửa kinh thì ông nghẹn lời và không cầm được nước mắt. Lúc đó mới cảm nhận được khi kề cận với cái chết con người cần đến Thiên Chúa đến chừng nào, và chỉ có Thiên Chúa mới đánh động và thay đổi, làm mềm trái tim sỏi đá của con người. Sau 1 lúc chờ cho ông bình tâm lại, em tiếp tục lời cầu nguyện, và kết thúc bằng nghi thức chúc bình an cho người bệnh. Em cảm nhận đã đem được Thiên Chúa đến cho người bạn già của em sau nhiều lần cố gắng bất thành. Quả thật, nếu không nhờ volunteer cùng với các Cha trong bệnh viện Regional thì khó lòng nào em có can đảm đem Chúa đến cho người bạn của em. Đó chính là sự chuẩn bị của Thiên Chúa, Người chuẩn bị cho em để dùng em chuẩn bị cho 1 sự kiện khác lớn hơn! Thiên Chúa thật sự đã chuẩn bị cho em trong mọi sự.

Và 1 lần khác, em được dịp đến chơi 1 văn phòng của 1 tổ chức phi chính phủ với công việc chính của họ là xin “phút ân huệ” cho phạm nhân trước khi bị xử tử. Trên tường của văn phòng có treo những bức hình

chụp cảnh các tử tội ôm vợ con trước khi đem đi hành quyết, có hình nổi lên sự tuyệt vọng và cô đơn. Và đặc biệt có hình của 1 tử tội đang ngồi cúi đầu xưng tội với 1 Linh mục. Thật sự lúc đó em không cảm nhận được ý Chúa tại sao lại cho em thấy những bức hình đó, nhưng nhờ cuộc sống ngày thứ 4 “sùng đạo, học đạo, và hành đạo” mà em nghe và hiểu được ý Chúa muốn chuẩn bị cho em ý thức hơn về mục đích sống của đời này.

Cuộc đời này là 1 cuộc hành trình để chuẩn bị cho đời sau. Được đời này mà mất đời sau thì chẳng được ích gì. “Vì nếu người ta được cả thế giới mà phải thiệt mất mạng sống, thì nào có lợi gì?” (Mt 16,26). Từ đó em để ý mỗi năm khi Christmas đến, Tết về là mọi người nao nức chuẩn bị lo bánh trái, chuẩn bị nhà cửa, chuẩn bị thức ăn, lo shopping, mua xe, dọn nhà, nhưng có mấy ai hăng hái như vậy mà chuẩn bị cho ngày chết của mình.

Có thể khi nói về sự chết, ai cũng nghĩ tới những hình ảnh sợ hãi và sự đau đớn nên họ sợ cái chết. Nhưng đối với em, khi thấy bức hình ảnh người tử tội ngồi xưng tội với Linh mục trước lúc chết thì em cảm thấy người tử tội đó khôn ngoan và anh ta

tìm thấy được sự bình an trước lúc ra đi. Chính vì vậy Chúa đã chuẩn bị cho em 1 tư tưởng mới về cái chết, đó chính là con người phải tín thác vào Chúa và phải đi qua cái chết mới được sống đời đời. Vậy trong con mắt đức tin và trong niềm tin vào sự phục sinh của Chúa, cái chết đâu có gì đáng sợ. Nên khi đi đọc kinh cho người mới qua đời hoặc tham dự Lễ tang, em đều suy nghĩ liệu có mấy ai chuẩn bị chu đáo cho ngày chết của mình vì có mấy ai biết được chính xác ngày giờ nào mình sẽ trút hơi thở cuối cùng? Giống như trong dụ ngôn 10 cô trinh nữ trong Tin mừng của Thánh Matthew (25, 1-13), Chúa kết “vậy anh em hãy canh thức, vì anh em không biết ngày nào, giờ nào.”

Đó là một chút cảm nhận và chia sẻ của em về cuộc sống ngày thứ 4 về sự chuẩn bị của Thiên Chúa giành cho em. Em thấy yêu Chúa hơn vì Ngài quá yêu con người, Ngài chuẩn bị cho con người từ lúc con người chưa được tạo thành cho đến lúc sinh ra và kể cả sau khi chết đi. Nhưng đó là phần của Thiên Chúa. Vậy về phần của anh em, anh em đã làm gì để chuẩn bị cho ngày chết của mình?

Thiên Chúa hướng dẫn mọi người bằng hoạt động ơn thánh của Người. Vì thế, anh em đừng biếng lười hay nản chí, nhưng hãy kêu cầu suốt ngày đêm để nài xin Thiên Chúa từ trời cao ban ơn hộ trù, dạy cho anh em biết điều nên làm. (Thánh Anthony Cả)

MỘT TÌNH CỜ GẶP GỠ

María Ana Nguyễn Trần Thúy

Loay hoay mà hết nửa năm rồi. Những ngày nắng nhẹ vẫn còn, những sáng đến nhà thờ dự lễ sớm, nhìn vạt nắng trải dài trên lối đi và bữa cơm tối mỗi ngày vẫn còn đầy bóng nắng ngoài cửa sổ, mới thấy mùa hè đang đến rồi. Những ngày Tĩnh Huấn Cursillo đang đến với mùa hè... Bỗng nhớ đến một dịp về thăm quê hương.

Anh Huyền, “nhà tôi”, sinh ra tại Hà Nội. Gia đình hai bên nội ngoại đều ở phố cổ của Hà Nội 36 phố phường. Bây giờ chỉ còn họ ngoại ở đây. Họ nội thì đã chuyển về sống ở Hải Phòng. Bên nội thì Anh ấy là đích tôn trong một dòng họ lớn. Một đại gia đình mà tình thân họ hàng rất chan chứa, gắn bó. Anh Huyền được rửa tội khi chúng tôi lập gia đình. Việc Anh ấy “theo đạo” vẫn thường được nhắc đến trong đại gia đình.

Chúng tôi cả hai hiện đã về hưu. Đầu mùa xuân năm 2016 chúng tôi quyết định về thăm Việt Nam. Lần

này chủ yếu là ở miền Bắc, thăm họ hàng nội ngoại, mồ mả tổ tiên của Anh Huyền và cùng gia đình bên nội làm một chuyến đi dài thăm miền Đông Bắc. Chúng tôi lần này ở với gia đình người em họ mà không ở khách sạn như các lần trước. Riêng tôi, không thích lắm cách sắp xếp này vì tuy thân tình nhưng tôi nghĩ rằng các em cũng như các cháu có cảnh sống khác biệt, thêm với sự khác biệt về tôn giáo, về quan điểm chính trị thì sự cảm thông đồng cảm trọn vẹn không phải là điều dễ... Trước khi rời Mỹ, tôi cầu xin Chúa cho chuyến đi được bình an, được đẹp lòng Chúa và vui cho mọi người.

Chuyến đi được tổ chức riêng trong gia đình. Một chiếc xe lớn và bác tài nhiều năm kinh nghiệm lái xe đi lại vùng Đông Bắc. Những người đi gồm có gia đình chúng tôi bốn người từ Mỹ về là chúng tôi Huyền, Thúy, Chị Châu (chị của tôi) và cháu Thúy An (con gái của chúng tôi). Cùng đi có 3 cặp vợ chồng các em họ và hai

cháu trai.

Gia đình tại Hải Phòng gồm tám người và đây là chút background về họ: Vợ chồng Trí-Huyền cùng hai con trai Tuệ và Hoàng, cả hai đã lập gia đình. Trí và Huyền đã về hưu. Cả gia đình đều là đảng viên. Vợ chồng Dũng và Quỳnh Giao. Dũng là đảng viên. Cả hai đã về hưu. Họ có con gái theo Công Giáo khi lập gia đình với chồng là người Công Giáo đang sống tại Úc. Vợ chồng Thắng-Liên. Liên là dâu trong gia đình, là người Công Giáo nhưng rời bỏ Giáo Hội khi kết hôn với Thắng.

Chúng tôi bắt đầu từ Hải Phòng, Qua các vùng Bắc Kạn Thái Nguyên, Cao Bằng, Lạng Sơn, Ninh Bình và điểm cuối là nhà thờ Phát Diệm. Một chuyến đi mà âm hưởng vẫn còn tràn đầy trong tôi. Cảnh trí như bức tranh thủy mặc với núi non trùng trùng điệp điệp, với những cảnh ruộng bậc thang ẩn hiện trong sương mù mùa xuân đông bắc, những rặng tre già đù đưa trong nắng chiều của Hồ Ba Bể... Không có lời nào có thể nói hết được tâm trạng khi đến thăm thác Bản Giốc khi nắng chiều đang xuống. Nhúng chân vào con thác mùa nước cạn sao lòng vô cùng xao xuyến, tiếc nuối cho một con thác ngày nào trọn vẹn của đất nước. Đến Lạng Sơn thăm phố Kỳ Lừa, thăm Động Tam Thanh, thăm tượng đá Tô Thị mà nhớ những bài ru con ngày xưa, nhớ những bài học Việt Văn của tuổi ấu thơ....

Nhà thờ Phát Diệm là điểm cuối của chuyến đi. Chúng tôi đến nhà thờ vào buổi trưa, nắng nhẹ mùa xuân trải dài trên sân đá của khuôn viên nhà thờ rộng lớn. Vì không phải là mùa du khách nên chỉ lác đác vài bóng người. Toàn bộ cảnh trí, thật

êm đềm, yên tĩnh. Một niềm cảm động dâng trào khi nghĩ rằng mỗi viên đá, mỗi bước chân đây là một gặp gỡ với lịch sử của Giáo Hội, của dân tộc.

Không có người hướng dẫn, chúng tôi tự biên tự diễn rảo bước tham quan. Vừa đi vừa nói chuyện râm ran. Anh Huyền và cháu Thúy An khuất mắt đầu đây, còn tôi thì bám theo các em, các cháu, chỉ chỗ cho mọi người những bức phù điêu, bức tượng, hang đá... Được chùng một tiếng thì hết nơi lang thang ngắm nhìn. Tôi thăm thắt vọng, chúng tôi chỉ “cưỡi ngựa, xem hoa” chứ nào đã biết được gì, dù đang tại chỗ, đang sờ mó, đang hít thở cái êm đềm sâu thẳm của không gian đầy nét cổ kính này. Vượt bao nhiêu đường dài, bao nhiêu cố gắng, nao nức để đến thăm và chỉ được thế này thôi ư? Lòng buồn buồn vì bifết rằng chẳng bao giờ trở lại nơi đây nữa với những người họ hàng thân thuộc đây.

Mọi người sửa soạn... ra về. Tôi chậm rãi quay lại hang đá Lộ Đức tạm biệt Đức Mẹ. Đứng bên hàng dậu của hang đá, thì thăm cầu nguyện mà lòng thấy lòng vô cùng trống vắng, một điều gì đó không trọn, một ao ước không thành. Làm dấu xong, đang định bước đi thì có một Bác đứng tuổi đến gần. Đến giờ này tôi vẫn còn nhớ chiếc quạt nan Bác cầm trên tay. Bác mở lời “Cô ở xa đến?” Tôi nói “Dạ vâng, mà cháu tiếc không được ai hướng dẫn”. Bác đưa cái quạt chỉ vào hướng cổng và nói “sao Cô không vào phòng kia kia, hỏi họ cho người thuyết minh, mà đi mau lên không họ đi cơm trưa đấy...” Tôi chỉ kịp cảm ơn Bác rồi chạy vội về hướng Bác chỉ. Trong phòng chỉ còn một Thầy trẻ tuổi đang có vẻ chuẩn bị rời bàn. Tôi thưa vội “chúng tôi ở xa đến

thăm, xin Thầy giúp cho chúng tôi hiểu biết về Nhà Thờ này” và tôi thêm “trong đoàn đa số là người không Công Giáo, họ chưa từng biết đến Giáo hội và có vài người là... đảng viên...”. Đang nói dở dang thì một Soeur bước ra. Có lẽ Soeur đã nghe được trao đổi giữa Thầy và tôi nên Soeur nói ngay “Vâng, vâng, xin tập hợp ở sân, em sẽ đến ngay” (sau này được Soeur cho biết tên, Soeur Maria Lụa, Dòng Mến Thánh Giá).

Tôi chạy vội ngược lại sân nhà thờ. Cả nhà đã tập hợp đông đủ, chỉ còn chờ tôi đến là lên xe rời đây!!!. Tôi nói nhanh “đi tiếp, đi tiếp, có người thuyết minh rồi”. Ngay khi ấy có một nhóm khác đến xin nhập chung khi họ nghe sẽ có người thuyết minh. Sau này tôi biết họ đến từ Sài Gòn và từ Pháp. Hai nhóm chung lại được khoảng 30 người. Độ 2 phút sau thì Soeur Maria đến, có cả microphone. Và cuộc thăm Nhà Thờ Đá Phát Diệm bắt đầu lại với Soeur Maria.

Soeur dẫn chúng tôi từ phương đình với tháp chuông và tảng đá... Dưới mái phương đình, Soeur trình bày tổng quát về kiến trúc của nhà thờ, về Cha Phêrô Trần Lục, người xây dựng công trình này, về quả chuông mà tiếng ngân có thể lan rộng đến các tỉnh lân cận vào những ngày đẹp trời. Tôi nghĩ đến tiếng chuông với chuỗi dài hơn 100 năm, sáng chiều vẫn ngân vang trên ruộng đồng Phát Diệm, ôm ấp lấy giáo dân trên đường đi lối về của ruộng đồng, nương rẫy. Hơn 100 năm qua, tiếng chuông vẫn ngân vang như nhắc nhở mọi người một lịch sử dài của Giáo hội, của một lịch sử nghiệt ngã của dân tộc.

Sau đó Soeur đưa đi thăm các nhà nguyện, hang đá, các phù điêu, các

nét cong của mái ngói... Giải thích cặn kẽ ý nghĩa của những nét kiến trúc.... Khi cả đoàn vào trong Nhà Thờ chính, Soeur mời mọi người ngồi. Trên bục bàn thánh, với phong cách thật tự tin nhưng đầy nét nhẹ nhàng thanh thoát, Soeur đã trình bày một bài giảng mà đến nay âm hưởng vẫn còn tràn đầy trong tôi.

Soeur nhấn mạnh, đây là vùng đất bồi, vùng lau sậy, những người khai phá đầu tiên đã chuyển đổi một vùng xinh lầy thành một vùng đất trù phú. Tiếp nối là những người người nông dân với một Đức Tin mới, yêu Chúa, yêu ruộng đồng và yêu nhau đã xây dựng nên công trình này, nhà thờ Phát Diệm. Lịch sử là sự tiếp nối, là sự đóng góp của mọi người.

Soeur nhắc đến cuộc giảng đạo của các nhà truyền giáo đầu tiên đến từ nước ngoài. Nhắc đến Cha Đắc Lộ và việc khai sáng ra tiếng quốc ngữ của Ngài. Những đóng góp của Giáo hội Công giáo trong giòng văn hoá đất nước và nhấn mạnh đến gương can đảm của các Thánh Tử Đạo Việt nam.

Và Soeur dành khoảng thời gian cuối để nhắc đến Năm Lòng Thương Xót mà Giáo Hội toàn cầu và Giáo Hội Việt Nam đang khai triển. Soeur nhấn mạnh đến các lời dạy của ĐGH Phanxicô: Yêu thương nhau, chấp nhận nhau, giúp nhau và tha thứ cho nhau... Phục vụ anh em là lối sống của người Công giáo.

Trong tinh thần thuyết minh, Soeur đã tế nhị, khéo léo lồng vào đó một bài giảng truyền giáo. Một bài giảng đầy nét đạo và đời, đầy những dữ liệu lịch sử, đầy tính thuyết phục và đầy tình thương yêu. Tôi từ từ nhận ra Soeur đang gửi đến người nghe một thông điệp của Chúa, của Giáo Hội. Tôi thật sự tin rằng Chúa đã

qua Soeur để gửi đến chúng tôi một điều gì đó sâu hơn, rộng hơn là một chuyến thăm cảnh đẹp. Gửi đến chúng tôi điều gì đó mà mỗi người sẽ nhận lấy và dùng cho riêng mình. Từ chỗ ngồi tại hàng ghế sau, tôi thấy mọi người chăm chú theo dõi Soeur. Không một tiếng động nào ngoài giọng nói từ tốn nhẹ nhàng của Soeur. Tôi thấy có nhiều người dùng phone thu video, trong đó có hai người cháu trẻ của chúng tôi.

Khi Soeur ngừng mọi người đều vỗ tay ran ran. Một bác từ đoàn bạn “tự nguyện thay mặt mọi người” (lời của Bác) cảm ơn Soeur. Mọi người bao quanh Soeur, hỏi han, trao đổi. Riêng tôi phải chờ đến cuối mới được ít phút riêng với Soeur, cảm ơn Soeur, và xin tên của Soeur. Và kia, tôi thấy Liên lặng lẽ quỳ bên bàn thờ Đức Mẹ...

Mọi người lên xe rời sân nhà thờ khi nắng đã đổ bóng dài trên sân đá. Xe lăn bánh, tôi cảm nhận có một cái gì đó ‘khang khác’ trong xe. Rồi Hoàng lên tiếng “Đây là lần đầu tiên cháu đến nhà thờ và nghe một “nhà tu” (lời của Hoàng). Soeur nói hay quá. Có rất nhiều điều cháu chưa từng biết. Cháu có thu lại đây về cho vợ cháu xem”. Và rồi từ đấy, không biết bắt đầu từ đâu mà cuộc nói chuyện cứ rôm rả dần lên. Xoay quanh về Giáo Hội Công Giáo với những câu hỏi mà có lẽ các người em, các cháu cũng như chúng tôi chưa bao giờ có dịp hỏi nhau, nói với nhau.

Nhân dịp này tôi kể về những sinh hoạt đạo của gia đình tôi, của Giáo Xứ và giáo hội nơi tôi sinh sống. Nơi Giáo Hội, tôi được dịp cống hiến những đóng góp hợp với kinh nghiệm và khả năng của tôi. Gần 20 năm với các lớp Giáo Lý Việt Ngữ

như là món quà để đáp trả một đất nước đã cho tôi quá nhiều. Chính những sinh hoạt này làm phong phú đời sống của gia đình tôi, của các con tôi. Các con, các cháu của chúng tôi nói được tiếng Việt, gắn bó với cộng đồng người Việt tại địa phương cũng nhờ thế.

Tôi có dịp chia sẻ với họ về các người bạn của chúng tôi trong lớp Giáo Lý Tân Tòng. Đến sự trân trọng của giáo hội Công Giáo đối với các tôn giáo khác. Lớp Tân Tòng là để giới thiệu với các anh chị một niềm tin mới và rời các người tham dự tự quyết định sự chọn lựa của mình.

Bên cạnh tôi, Huyền hỏi vọng lên Anh Huyền “Anh Huyền ơi, tại sao Anh theo đạo?” Thế là nhà tôi được dịp cởi tấm lòng. Anh ấy chia sẻ về về cách người Công Giáo giữ chữ hiếu, về việc thờ cúng Ông Bà Tổ Tiên. Anh nói khi xưa Ba Mẹ của Anh rất bình tĩnh chấp nhận quyết định theo đạo của Anh. Các Cụ (tiếng gọi Ông Bà tổ tiên đã qua đời) chắc cũng thế. Anh ấy thêm “Anh theo đạo với một tấm lòng vui vì biết mình không mất đi gì cả mà chỉ được thêm, thêm rất nhiều trong đời sống và nhất là thêm “được vợ””. Mọi người cười thoải mái.

Chị Châu chia sẻ về những ngày cuối đời của Mẹ chúng tôi. Mẹ mất rất an lành khi trên 100 tuổi. Chị chia sẻ những ngày đau yếu của Anh Tường (chồng của Chị). Chính đức tin Công Giáo đã giúp Chị vui sống với những đổi thay của hoàn cảnh và những ơn Chị đã nhận được từ đấy.

Cháu Tuệ khều khều Thúy An. “nói đi chị Thúy An”. “nói gì??” “nói chuyện nước Mỹ”. Chuyện Thúy An kể là chuyện sinh hoạt giới trẻ Lasan, chuyện các chuyến theo Frere An Phong về phục vụ tại VietNam và

Campuchia, rồi các chuyến hành hương World Youth Day. Mọi người đều khen Thúy An nói tiếng Việt “khá quá, giống giọng Bắc” Thúy An khoái chí lắm.

Quỳnh Giao thêm vào “năm ngoái em đi Úc ở với vợ chồng cháu Quỳnh Anh cả nửa năm. Con rể của em chỉ muốn em ở luôn bên ấy để chơi với cháu ngoại. Sáng nào em cũng thấy ông bà sui giắt nhau đi nhà thờ, tối thì cả nhà đọc kinh chung với nhau. Chủ Nhật cả nhà đi Lễ, em cũng đi theo, Lễ nghiêm trang và hát hay quá. Em thích lắm. Hè này em lại qua với các cháu. Mà coi chừng em cũng bắt chước Anh Huyền, theo đạo... con đấy”. Mọi người ùa vào “ấy ấy, chú Dũng nghĩ sao??” Dũng từ băng ghế cuối trả lời với lên. “Ôi, bà ấy cứ nói chuyện này hoài, nghe mà... mệt đầu. Mà bà ấy qua Úc vài chuyến nữa thì chẳng biết đâu, theo đạo con, đạo cháu thật đấy. Trong túi của bà ấy còn có cả hình Đức Mẹ đấy các bác”. Thế là Quỳnh Giao mở bóp ra khoe tấm hình Đức Mẹ ban ơn. Thấy lòng cảm động quá chừng.

Cả Bác tài cũng lên tiếng. “Em thì em thấy rõ ràng, ở làng em con gái ở mấy xứ đạo ngoan hơn con gái ngoại. Hồi xưa em có theo một cô trong xóm đạo mà không lấy được. Bố Mẹ cô ấy không chịu, nhất định không chịu. Em chán quá đi giang hồ một thời gian, nhưng rồi cũng phải quay về lấy vợ cho Bà Cụ em yên tâm, mọi sự rồi cũng đâu vào đó”. Mọi người hỏi vào “còn cô có đạo thì sao?” “Ơi giờ, mấy chục năm rồi, chắc cũng cả đàn con rồi các bác ạ”. Lại cười thoải mái. Và cuộc đối thoại cứ thế kéo dài,

thật cởi mở thật vui không muốn dứt. Riêng vợ chồng Thắng Liên không lên tiếng suốt đoạn đường về Hà Nội.

Tối hôm ấy chúng tôi nghỉ tại Hà Nội và hôm sau trở lại Hải Phòng. Sau bữa cơm tối, chúng tôi lên lầu vào phòng để chuẩn bị kinh tối. Chợt nghe như có tiếng người lạ dưới phòng khách. Tôi bước xuống lầu và kia ngồi xung quanh bàn là cả gia đình Trí và Huyền cùng các con. Có cả Đình, vợ của Hoàng và Kim, vợ của Tuệ. Mọi người đang chăm chú bên hai cái phone tay, xem và nghe lại bài nói chuyện của Soeur Maria. Trí cười cười giải thích “chúng em và các cháu nghe lại vì thích quá!!!”

Ngày hôm sau, gia đình chúng tôi rời Hải Phòng, Tất cả các em, các cháu lớn bé đều ra phi trường tiễn, bịn rịn hẹn hò ngày gặp lại nhau. Trong phòng đợi, Liên cầm tay tôi và nhẹ nhàng nói nhỏ bên tai “em sẽ đi Lễ lại, chị cầu nguyện cho em nhé”.

Lạy Chúa con nào phải tìm kiếm phép lạ đâu xa. Phép lạ chính là đây, là hình ảnh những người thân của chúng con đang được Chúa đụng chạm đến. Lạy Chúa, Chúa luôn luôn dùng những tình cờ để gặp gỡ chúng con. Qua tình cờ của một lần gặp gỡ tại Phát Diệm, qua Soeur Maria, Chúa đã gieo vào lòng những người thân của chúng con một thôi thúc khám phá nét đẹp Công Giáo, mở cho họ thấy một chân trời mới, nơi ấy có Chúa và những người con Chúa. Con tin rằng đây là bước đầu để danh Chúa được thể hiện nơi môi trường mà trước đây Chúa thật xa lạ.

Lần Cuối Thăm Bạn

Maria Nguyễn Thị Mai

Hôm nay lễ kính Đức Mẹ đi thăm bà thánh I-Sa-Ve đã gợi nhớ trong tôi lần đến thăm bạn mà tôi chẳng thể nào quên.

Chị H. và tôi đến thăm chị vào buổi trưa ngày Thứ Sáu, lúc chúng tôi đến chị đang đi bộ ngoài sân sau. Chị vui vẻ bước vào nhà, tuy bước đi khó khăn, chậm chạp, một tay chống gậy, một tay run run nhưng không muốn chúng tôi giúp.

Ba chúng tôi nói cười vui vẻ, nhắc lại những ngày đầu quen nhau, những năm tháng sinh hoạt trong Phong Trào Cursillo, trong hội Các Bà Mẹ Công Giáo, chị là đầu bếp chính nấu nướng thức ăn bán gây quỹ trong các dịp Tết Nguyên Đán, Tết Trung Thu và các ngày lễ của Giáo Xứ, tổ chức đi tour chung...

Chị rất vui vẻ và huyên thuyên kể chuyện không biết mệt. Còn chị H. và tôi thì rất thích thú lắng nghe chị tâm sự, vì tuy là bạn lâu năm nhưng đâu dễ có dịp như hôm nay để được nghe câu chuyện của một đời người.

Từ một cô giáo trẻ lấy chồng nhà binh, khi nước mất nhà tan, chồng đi tù không biết ngày về, gia

đình ly tán, tương lai không biết đi về đâu trong chế độ Cộng sản vô nhân. Chị một thân một mình đem năm con thơ và em trai vượt biển, trải qua biết bao gian nan nguy hiểm cuối cùng đã đến được bến bờ tự do, định cư ở xứ lạnh Ohio.

Ai có chồng đi tù cải tạo chắc cũng không thoát khỏi tâm trạng: “Người đi một nửa hồn tôi mất, một nửa hồn kia bỗng đại khờ”.

Nếu không vì tương lai đàn con, chắc chị không thể nào vượt qua được nỗi đau ấy để rồi vừa làm, vừa học, vừa nuôi con. Chị nói mình cứ trông cậy vào Chúa mặc dù quá khó khăn vất vả.

Sau vài năm chị đem các con về định cư ở San Jose, có lần chị chia sẻ: “Mình cứ bám vào Chúa, vào nhà thờ, mình và các con đều tham gia sinh hoạt ở giáo xứ.” Chị cũng đã phục vụ nhiều năm trong Ban Xã Hội của Giáo Xứ rất tích cực. Chị kể cứ đến mùa Giáng Sinh chị hay đem gà tây, thực phẩm đến tặng những gia đình nghèo khó trong giáo xứ, chị chia sẻ: “Lúc đó Chúa cho mình rất hăng say, vui vẻ hội giao việc gì cũng làm, không ngại khó hay vất vả...”

Cuộc sống nơi quê hương mới đã ổn định, việc học hành của con cái tốt đẹp, và rồi chồng chị sau bao năm tù đầy, xa cách vợ con nay đã đến được bến bờ Tự Do, vợ chồng, cha con xum họp. Những thử thách trong cuộc sống chị tưởng như từ nay sẽ vơi đi; anh chị sẽ vui hưởng những ngày còn lại trong bình an bên đàn con cháu. Nhưng cuộc đời chị hình như luôn gắn liền với thử thách.

Chị bị tai biến và sau đó bị liệt nửa người. Chị là một người luôn hoạt động, giao tiếp nhiều, là cột trụ và

quản xuyến mọi việc trong nhà, giờ đây phải ngồi một chỗ, bất lực, thật khó chấp nhận cho chị. Anh Hạnh, chồng chị lúc nào cũng ở bên, hình ảnh anh đẩy xe cho chị đi lễ, đi dự Utreya thật cảm động và dễ thương.

Nhưng rồi chỗ dựa yêu thương, bờ vai để chị nương tựa cũng mất, anh Hạnh đột ngột ra đi vĩnh viễn bỏ chị lại. Có lẽ đây là thử thách quá lớn lao cho đức tin con người, chắc chắn trong những lúc tâm hồn đau khổ, thân xác yếu đuối phải vật vã với những cơn đau chị cũng đã ngược trởng lên Chúa và hỏi Chúa ở đâu???

Trong suốt chín năm bệnh, chị đã phải chịu đựng những cơn đau triền miên nhưng với lòng trông cậy vững vàng đã giúp chị tìm lại được niềm vui. Chị nói hồi trước mình đau dữ lắm, nhiều lúc muốn cầu nguyện, lần chuổi, đọc sách báo nhưng không thể làm được, buồn lắm, nhưng cứ cố gắng. Rồi mỗi khi làm mình nói: **“Chúa ngồi đây với con, Mẹ ngồi đây với con.” Chắc hẳn chị đã được chạm vào Chúa như người phụ nữ bị rong huyết khi chạm vào gấu áo Chúa đã được chữa lành.** Chị khoe bây giờ sáng nào chị cũng được con gái chở đi lễ, sau lễ ở lại lần chuổi, cầu nguyện lâu giờ bên nhà tạm, và đó là niềm hạnh phúc của chị không có gì quý hơn.

Đến lúc ra về, chị tươi cười ra tận cửa tiễn chị H. và tôi, chúng tôi hẹn sẽ đến thăm chị nữa. Trên đường về, chúng tôi cũng rất vui vì hiếm khi gặp chị vui như thế cũng hơi lạ. Hai đứa chúng tôi bảo nhau, chị Tươi đầu yếu đã lâu như vậy mà được con cái săn sóc ở nhà không phải vào Nursing home là điều hạnh phúc quá sức mà bản thân tôi không dám mong đợi.

Tôi không ngờ đó lại là lần cuối được chuyện trò với chị, hai lần sau chúng tôi đến nhà thương nhìn chị nằm bất động trên giường bệnh, tôi nói chuyện và hát cho chị nghe, chị chẳng nói gì. **Có lẽ lúc đó Chúa và Mẹ đang ngồi bên chị trên chuyến đi về nhà Chúa như Chị hằng tha thiết nói: "Chúa ngồi đây với con, Mẹ ngồi đây với con."**

Từ sau lần đến thăm chị, cuộc sống tôi hình như đã nhẹ nhàng hơn mỗi

lần tôi thì thầm: "Chúa ngồi đây với con, Mẹ ngồi đây với con". Đây là món quà và cũng là kỷ niệm quý báu nhớ đời chị đã để lại trong tôi.

Tuy biết rằng chết là trở về nhà Cha, nhưng mỗi lần nhớ đến chị tôi cũng thấy chạnh lòng nhất là mỗi khi đi dự Ultreya, tôi lại nhớ hình ảnh Dũng, con trai chị đẩy mẹ trên xe lăn và chỗ chị vẫn ngồi suốt bao năm. Tạm biệt Tuổi, nhớ cầu cho nhau nhé. Hẹn gặp lại.

Diệu Kỳ, Việc Chúa Làm

Hà Vũ - Khóa 47

*Kính thưa Thầy Chí Thánh,
Quý Cha, Soeur, và các anh chị,*

Tôi là Hà Vũ khóa 47 xin được chia sẻ chứng nhân trong cuộc đời tôi.

Vì quá yêu nên tôi bất chấp tôn giáo và sự khuyên răn của cha mẹ là lấy chồng không cùng tôn giáo sẽ khổ lắm. Nhưng tôi vẫn quyết tâm lấy anh. Và đúng như lời khuyên của ba má tôi, cuộc sống gia đình tôi thật là buồn vì anh không tin đạo nên mỗi khi tôi và con trai tôi đi lễ hay sinh hoạt

đoàn thể về là anh kiểm chuyện ghen tương, rồi la mắng ầm ĩ. Cho dù tôi có giải thích cũng không được mà im lặng cũng không xong. Tôi đã có những ngày rất buồn, chỉ biết cầu xin Chúa.

17 năm trôi cuộc sống nặng nề khổ sở có những lúc tôi muốn buông xuôi và không đi lễ. Càng xa Chúa tâm hồn tôi càng bị cắn rứt. Sau cùng thì tôi đã phải nói dối để 2 mẹ con đến nhà thờ. Nhìn cảnh gia đình hai đứa em gái, vợ chồng con cái đến nhà thờ đi lễ thật hạnh phúc. Tôi đã luôn khao khát và nài xin Chúa thương giúp cho anh nhận biết Chúa và theo đạo để cả nhà tôi cùng đến nhà thờ.

Ngày má của tôi qua đời, tôi quá bối rối và suy sụp nên mọi người đã nhờ chồng tôi đọc Sách Thánh. Chính khi ấy Chúa đã làm việc, và chồng tôi đã thay đổi. Kể từ đó anh muốn đi lễ rồi thường xuyên xem video lễ đám tang của Má tôi nhiều lần. Thế rồi một hôm anh bị lên cơn suyễn nặng, gần chết, phải vào nhà thương cấp cứu. Tôi nói anh cầu xin Đức mẹ. Anh đã chấp tay xin mẹ cứu con. Rồi anh đã được Đức mẹ cứu. Sau đó anh xin được rửa tội và

anh cũng đã được chịu các phép và trở thành người công giáo như tôi. Tôi quá là vui sướng, gia đình tôi thật là hạnh phúc ngày nào cũng cả nhà đi lễ. Nhưng niềm vui và hạnh phúc chỉ được đúng 100 ngày là anh đã ra đi mãi mãi.

Nhưng ba tôi đã không ký giấy mổ. Cuối cùng bác sĩ cho ba về và nói ông thích ăn gì cứ cho ăn vì ông chỉ sống được 3 ngày thôi... Lúc đó thòacsítacktôiệ nên khi vận hàÓA chỉ mình tôi là rảnh nhất nên tôi là người trực tiếp lo cho ba. Tạ ơn

Chúa không chỉ 3 ngày mà ba tôi được Chúa và Mẹ Maria ban cho được sống thêm 12 năm nữa, tới 90 tuổi thì ba mất.

Trong suốt 12 năm, việc chăm sóc

Sau biến cố đó, tôi đã như người mất trí ngày nào cũng ra nghĩa trang ngồi bên cạnh mộ chồng khóc. Con trai tôi cũng ra đó và hai mẹ con ôm nhau khóc nức nở. Tình thần suy sụp nên khi vận hành máy trong xưởng dệt của tôi, tôi đã quên tắt điện dẫn đến bị cháy xưởng. Tiền và vàng cũng bị trộm lấy mất. Sau đó ba tôi và các anh chị em tôi ở Mỹ đã bảo lãnh và cấp tốc đưa hai mẹ con tôi qua Mỹ.

Sau khi tôi định cư ở Mỹ được 1 năm thì ba tôi bị Heart Attack, phải thông tim. Rồi sau đó ba bị block trên não. Bác sĩ đã chỉ định phải mổ não. Do chỉ còn 1 dây máu vào tim nên bác sĩ cũng nói phải mổ tim để thay mấy dây bị teo và nghẹt.

ba có phần vất vả vì ba cũng nặng mà phải khiêng vác ba tắm rửa, rồi truyền sữa vào bụng. Do tim ba tôi tim rất yếu nên thường xuyên phải cho thở Oxy. Ba tôi cũng bị hen suyễn nên phải dùng máy để hút đàm khi khò khè khó thở. Thêm vào đó là nhiều bệnh do tuổi già, tiểu đường, cao máu, trĩ.v...v... Nói chung là từ trên đầu xuống chân chỗ nào ba cũng bị bệnh nặng. Không biết tại sao lúc đó tôi lại có kiên nhẫn, nghị lực, và sức khỏe để chăm sóc thật tốt cho ba cả phần xác lẫn phần hồn. Tôi đã đọc kinh với ba hàng ngày và hàng đêm, bất kì lúc nào ba gọi đọc kinh là sẵn sàng đọc. Riết rồi đâm ra thuộc rất nhiều kinh và mê đọc kinh.

Có những lần vì đang đỡ ba dậy thì dây truyền sữa vào bụng bị tuột. Tôi phải vừa đỡ ba vừa gắn lại dây sữa. Ngay lúc đó thì ba bị chùn chân xuống. Khi đỡ được ba thì mình bị té nhào mà không dám buông tay, vì buông tay thì ba sẽ té xuống và dây Oxy sẽ tuột làm ba không thở được thì ba chết. Tôi đã gần như bất lực, chỉ còn biết nhìn lên ảnh Chúa và kêu xin Chúa cứu 2 bố con. Bỗng nhiên lúc đó như có ai đó đẩy ba ngồi lên cái ghế bố một cách không thể tưởng được. Đúng là Chúa đã cứu 2 bố con. Từ đó tôi càng thêm vững tin vào Chúa và xác tin có Chúa thật.

Chúa luôn nâng đỡ và cứu giúp khi con kêu cầu Ngài. Tôi đã cảm nhận được rằng 12 năm chăm sóc cho ba tôi thật là hạnh phúc nhất của đời tôi vì tôi được sống những năm tháng thật gần với Chúa. Rất nhiều người khi thấy ba tôi mất thì nói với tôi rằng Chúa cất gánh nặng cho tôi. Nhưng với tôi ba là nguồn an ủi, là niềm vui của tôi. Khi ba mất tôi đau buồn vô cùng và chỉ nói được một câu là “ba về với Chúa con biết đọc kinh với ai”. Thế rồi nước mắt cứ tuôn trào. Kể từ đó sáng nào tôi cũng dậy thật sớm rồi lững thững đi bộ vừa đi vừa lần chuỗi từ nhà đến nhà thờ xem lễ.

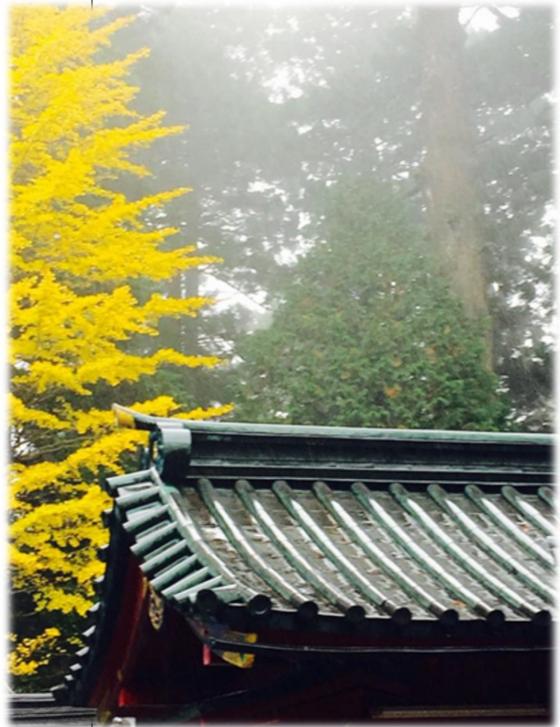
Sau đó một thời gian, em tôi đã khuyến khích tôi vào Lazarô rồi khóa 3 ngày của phong trào Cursillo. Cảm giác của tôi khi vừa đến đặt chân đến Camp St. Francis thật khó chịu vì bị tịch thu cell phone rồi laptop và cả đồng hồ toàn những thứ mà rất cần của tôi để giải sầu, để đọc kinh phụng vụ... Nhưng sau đó thật là ngạc nhiên vì càng lúc

càng cảm thấy sự hiện diện của Chúa qua những bài học về Sùng Đạo, Sống Đạo, và Hành Đạo. Nhờ ơn Chúa, tôi đã được sống những ngày sốt sắng, cầu nguyện và học tập để xin Chúa ban ơn trở thành người hành hương bền trí trên đường thánh thiện. Qua khóa 3 ngày tôi cảm thấy có sự biến đổi trong tôi.

Hàng ngày tôi cũng thường đọc và suy gẫm về các Thánh. Đặc biệt 5 câu thơ của thánh Gioan Thánh Giá trong Ngọn Lửa Tình Nồng đã cho tôi cảm nhận được tình yêu Chúa thật cao vời Ngài nhân hậu từ bi, Ngài chậm giận và hay tha thứ. Nhờ đó mà tôi có được tính khoan giận, ít nói và lắng nghe làm châm ngôn cho cuộc sống của tôi trong ngay thứ 4 khi xuống núi và thực hành một tay nắm Chúa và một tay nắm anh em. Nhờ đó khi tôi ngã có Chúa đỡ tôi lên và anh chị em cầu nguyện cho tôi.

“Ôi cái ấn lửa thật êm đềm
 Ôi vết thương sao mà thú vị
 Ôi bàn tay chi mà mềm
 Chỉ mới một cái chạm nhẹ
 Mà đã nếm được cõi đời đời”

*Kỷ ức
Một
Chuyến
Đi -
Mùa
Thu Xúc
Phù
Lang*

Maria Nguyễn Thị Bạch Hương

Ngày xưa, Mai Thảo khi muốn nói về những người đàn ông "lý tưởng" trong sách của ông thì những người này thường luôn là một kẻ lãng tử, đi ngoại quốc ào ào như đi chợ - rất mang vẻ "làm trai cho đáng lên trai". Tôi nhớ trong một quyển truyện, Mai Thảo viết về chuyện "đi

đông đi tây" bằng cách diễn tả cái Vali: Mỗi cảng trên thế giới là một dấu đóng trên Vali. Và trên Vali của "chàng" đã kín mít những dấu tích của sự phiêu bạt đó.

Đĩ nhiên, khi đó bọn con gái đồng tuổi tôi vừa đọc vừa mê "chàng" điệu đờ - Vì chàng rất hách xì xằng - đi du lịch rần rần trong khi nước VN cấm đàn ông đi ngoại quốc khi đó. Khác với đám bạn, tôi không mê "chàng" nhưng chỉ "mê" cuộc sống phiêu bồng của chàng mà thôi. Lúc đó tôi đã mơ mộng rằng mình cũng sẽ được đi du lịch khắp thế

giới một mình và Vali mình cũng sẽ lỏm nhộm đầy dấu vết của những chuyến đi. Khi còn độc thân hay khi đã có gia đình, có con – tôi đã luôn đi du lịch khắp nơi. Mỗi một khung cảnh thiên nhiên lại là một lời cảm tạ Thiên Chúa cho

những kỳ công tuyệt vời của Ngài. Mỗi một nơi đến lại đem tôi đến gần hơn với Tạo Hóa. Khi thì tôi đi tang bồng kiêu bầu đoàn thể từ. Nhưng thỉnh thoảng vợ chồng tôi cũng đã có những chuyến đi chơi rất kỳ thú chỉ "hai mình". Khi về, quý con cái hơn sau những ngày xa cách nhớ nhung. Khi về, tình yêu vợ chồng sâu đậm hơn sau những giây phút im lặng cùng nhìn ngắm vẻ đẹp ngát hồn của

thiên nhiên, của Tạo Hoá hay của con người uốn nắn - bằng trí óc, bằng mồ hôi. Sao mà quên được Vạn Lý Trường Thành nhìn xa tít tắp, mặt trần không thể chứa đựng nổi. Sao mà quên được một hoàng hôn tím thẫm đủ sắc quán quện những mảnh trời nhỏ nhỏ giăng mắc màu đỏ rực lửa - in trên nền trời và in dưới bãi cát ướt, dài lê thê khi thủy triều đã rút của Bali. Một hoàng hôn như từ thiên quốc đã đậm sâu trong tim, trong ký ức tôi. Và những hồ sen khi "kẹp cũ" hái trộm tặng tôi những búp sen tuyệt sắc chen với những búp già khú chứa đầy những hạt sen be bé ăn ngọt đến tận tim. Làm sao mà quên được những hồng ân từ Trời đó.

Và bây giờ - khi ở giữa mùa thu của cuộc đời, và khi tự dưng thấy mình không còn người bạn đời bên cạnh; tôi vẫn điềm đậm nối tiếp những chuyến đi chơi xa. Một mình cũng vẫn đi. Những món quà sinh nhật cho chính mình hằng năm? Một chuyến đi xa. Và ở những bên bờ xa lạ của từng chuyến đi - tôi đã hội ngộ được với những giấc mộng tuyệt vời của thời mới lớn, khi vẫn còn mê đọc truyện Hoàng Ngọc Tuấn, thơ Phạm Thiên Thư.

Và thế, trong những ngày xế chiều của cuộc đời - tôi cảm như mình đã được đền bù bằng một món quà to lớn. Khi ở giữa thiên nhiên, tôi đã thường được nhập một cùng cảnh sắc xung quanh. Khi ở cùng thiên nhiên, tôi đã luôn có được niềm vui vô thường. Niềm vui luôn quấn quít theo tôi đến tận nhà sau những chuyến đi - để lấp đầy tràn quả tim và ký ức tôi với những trữ tình của cỏ cây sông nước - khi thì dịu dàng; khi thì u uất; khi thì hoang dại, hùng vĩ - trùng trùng, điệp điệp.

Nhiều khi tôi đã đến Paris chỉ một cuối tuần dài. Nhiều khi tôi đã đi cả tháng - Một mình và đến rất nhiều nơi kỳ thú của quả đất. Nhiều khi tôi đi những chuyến đi ngắn ở những nơi rất quen thuộc cùng con cái. Hay những chuyến đi dài cùng những người bạn.

Ngày tháng của tôi dài như một sợi tơ vàng óng ánh hồng ân từ Trời. Chẳng biết khi nào thì tơ sẽ đứt cho tôi "phóng" lên non - trong kiểu rất tiên cảnh của PTT: "*Lên non ki: m hạt tơ hồng/Đập ra chọt thấy đôi dòng hạc bay*". Không biết khi nào thì đến giờ "lên non", nhưng tôi chẳng màng gì cả vì nếu ngày tháng là tơ vàng thì mỗi chuyến đi của tôi là những viên ngọc Trời ban để chấp nối thêm vào sợi tơ của ngày tháng tôi. Và trong tháng 11 vừa qua, tôi đã có được một chuỗi Ngọc không ngắn - lấp

lấp tinh tú của đất trời, của tình bạn - từ một chuyến đi kiếm tìm vẻ đẹp tuyệt đối của một Thu vàng rộ lá. Mùa Thu trên xứ Phù Tang - Một huyền diệu với nhiều cội rễ trong ký ức tôi.

Từ ngày còn bé, chỉ độ 3-4 tuổi, tôi đã nghe đến nước Nhật qua kiểu tóc "búp bê Nhật Bản" mà mẹ tôi luôn bảo thợ cắt cho tôi. Khi lớn lên, lúc kiến thức về quả đất đã tăng trưởng thì sự ái mộ của tôi với nước Nhật lại càng nhiều thêm. Tôi yêu tinh thần Samurai bất khuất của họ. Tôi ái mộ sự tôn quý thiên nhiên của họ. Tôi thấy Thiên Nhiên đối với Người Nhật có lẽ được xem gần như ngang hàng với tôn giáo.

Có lẽ vì tinh thần Zen lắng tĩnh của họ nên dân tộc Nhật đã có diễm phúc nhìn thấy được vẻ đẹp Tạo Hóa đã chôn dấu trong những viên đá tầm thường, trong những rêu xanh lẫm quên của ngày tháng. Và tôi thấy chỉ có ở Nhật thì những hạt cát, những hòn sỏi vu vơ mới được tôn trọng vì vẻ đẹp của chúng. Có lẽ vì sự đồng cảm về vẻ yêu những cái đẹp "tầm thường" mà có lẽ nhiều người chẳng "hoi đâu" để tâm đến - nên khi nhìn thấy những rong rêu và những hạt sỏi của vườn Sogenchi thì tôi lại nhớ đến một câu văn của Dương Nghiễm Mậu trong quyển "Con Sâu" mà tôi đã yêu và thuộc lòng lúc 16 tuổi. Khi lênh đênh trên biển tháng 4 năm

1975, để tránh chuyện đánh mất câu văn nằm lòng - lúc trăm năm sau, khi tóc đã hai màu - tôi đã nằm dài trên boong tàu để nghỉ lại những hương hoa của mảnh đất trong chớp mắt đã biến mất. Vì chẳng có giấy nên tôi đã nghỉ lại vội vàng - như chạy đua với thời gian trước khi ký ức tôi bị nuốt sống bởi đám bụi bặm của chúng. Tôi viết đằng sau một tấm hình lớn mà cho đến giờ tôi vẫn còn lời văn của DNM: "*Tu i tr, như một phiếm đá quý - từ trên một đỉnh cao rơi xuống đời sống. Thế nhưng giữa những đầy đưa trôi nổi của đời sống, phiếm đá đã bị chà, bị bào mòn cho hết những góc cạnh sắc cứng. Đâu rồi một phiếm đá quý? Hay chỉ còn trơ lại những hòn sỏi tầm thường bị bao phủ bởi những rêu phong buồn phiền của ngày tháng.*"

Có lẽ vì câu văn nằm lòng trên nên cả đời tôi đã sống một cách để những "góc cạnh sắc bén" của mình không bị thời gian bào mòn hết. Đi chơi xa là một trong cách sống để tôi vượt nhọc, mài bén thêm phiếm đá quý từ Trời, từ mẹ cha. Và buổi chiều hôm đó ở Kinkaku Ji (Chùa Vàng), giữa cơn nắng thu, giữa cơn gió nhẹ nhẹ bao dung - giữa những nụ cười trên môi, trên mặt những người bạn đồng hành - đột nhiên tôi đã nhìn thấy những hòn sỏi "tầm thường" nằm dưới đôi boots của tôi. Chúng đã gọi tôi trong tiếng kêu thâm thì.

Trong quang cảnh đó, trong không gian đó - quả tim tôi đã nở hoa để đón nhận vẻ đẹp của trần gian từ những viên sỏi của ngày tháng, của lãng quên - theo DNM. Tim tôi lúc đó đã bỗng đập sai một nhịp - như buổi sáng hôm nào rất xa xôi trong một ký ức tuyệt vời của Manhattan. Và nước mắt tôi đã chực như trào ra khi thấy dưới chân mình bụi bặm, những hạt sỏi vô thường - lớn bé - đang đang nằm im lìm cạnh nhau. Hạt lớn như ôm ấp hạt nhỏ, hiển dưng một nơi trú ngụ - như Trịnh Công Sơn đã chiêm nghiệm: "Ngày sau sỏi đá cũng cần có nhau."

Bởi thế nên khi nghĩ đến hòn thiêu của cây cỏ, sỏi đá; tôi luôn cảm nhận cùng lúc một thiên đường không cùng của văn chương. Cũng nhờ thi ca nên tôi mới "nhìn" được nét đẹp thô sơ không thay đổi của những viên sỏi "ngây ngô" đã có từ nghìn năm, đã bị thu kín lại - nhưng vẫn còn mang đầy đủ trong chúng linh hồn của một xuất thân đài các cũ, từ những phiếm đá quý. Hình như tôi đã tìm thấy được một phần chân lý từ những hạt sỏi?

Và những viên sỏi của Tháp Vàng, của Kinkaku Ji bây giờ? Tôi nghĩ chúng "vẫn cần có nhau", vẫn reo vui dưới chân người. Và đôi khi, gặp được một tri kỷ - ngây ngô đủ để nghe được tiếng thâm thì, reo vui của chúng. Và đôi khi, có

kẻ đã biết được mình điếm phúc đến độ nào khi tình cờ ngồi lại – nghi vu vơ trên giấy những điều từ ký ức của một chuyến đi tìm mùa thu.

Tôi nhớ chiều hôm đó núi Hakone đã ẩm ướt trong cơn mưa phùn trắng xoá. Cơn mưa đã lắng lặng lấp mát gần hết vạn vật xung quanh. Cái hồ lớn đã biến mất và những thuyền bè chỉ là những đốm đen ẩn hiện trong cơn mưa phùn. Giữa cơn mưa rả rích, núi Hakone đã như được che phủ bằng một lớp bạc mỏng lụa thưa. Trong màu bạc sương sa đó, những cây tùng xanh ngát muôn năm - chỉ một dimension - bỗng trở nên bản lĩnh, già dặn khi được phết lên mình một tấm màu bàng bạc,

dật dờ những ngậm ngùi của miếu Hakone – có lẽ đang ôm ấp những nỗi niềm chất chứa trong những lời nguyện của tín đồ. Có những lời nguyện được treo tự do trong gió. Có những lời nguyện được giấu kín - vo tròn thành một sợi giây và cột trắng hết những gốc cây, hàng rào.

Bên cạnh đền Hakone, giữa một rừng tùng xanh lá - không bao giờ đổi thay - là một cây phong duy nhất. Cây phong tràn ngập những lá vàng ứa đọng một trời thu. Cây phong - xem như đang lạc lối nhưng đã làm bừng sáng một góc núi ẩn hiện trong mưa. Nhìn cây phong đơn độc - tôi lại nhớ đến một câu thơ của PTT về sự tình cờ mang đến trăm năm. Ông viết về một hạt mận "đánh rơi bên đường" và những ngày tháng đông đưa sau đó:

*"Đánh rơi hạt mận bên đường
Xuân sau mọc giữa chân thường
cội hoa"*

Cây phong duy nhất, có lẽ cũng đã từ một hạt chim chóc "đánh rơi bên đường", đã dâng đời hôm đó những lá vàng ngọt lịm của mùa thu. Đứng một mình, rạng rỡ khoe những lá vàng - xa vời như dĩ vãng và ngây ngất như kỷ niệm. Giữa rừng tùng thẳng tắp, cây phong - ngập

kín màu vàng - đã là linh hồn của mùa thu giữa núi rừng quanh năm xừng xững ngàn đời chỉ một màu xanh duy nhất. Cây Phong và lá vàng. Vàng - như muôn xà xuống chờ che mái ngói lấp lánh màu mưa ngâu. Vàng - tràn ứa trên những mái tóc còn giữ được màu xanh dù đã hơn nửa thế kỷ nổi trôi. Vàng - phản ánh trong những đôi mắt vẫn luôn biết đi tìm vẻ đẹp của đất trời - dù gỏi đã sắp mồi và chân đã sắp mềm. Ôi màu vàng của mùa Thu muộn - sao mà ngậy ngát những điều gọi diễm phúc!

Mưa Hakone nhiều quá - Lấp phủ sông hồ và núi rừng; nhưng mưa cũng rất khoan dung. Chỉ mát lạnh. Chỉ dịu dịu. Không có những cơn gió tái người. Trong mưa Thu êm êm, trời cao như cũng đã biến mất.

Khi ở Nhật, tôi thường nghĩ đến người bạn đời và những lần ở Nhật cùng nhau. Và sự suy nghĩ này luôn làm hồn tôi chùng xuống trong một chút ừ ê. Những ừ ê mà tôi không bao giờ chia sẻ cùng ai vì đó là tôi - và vì những tấm gương không bao giờ than van trách móc tôi đã thấy từ mẹ mình. Nhưng khi tắm suối nước nóng, nóng - đôi khi đau cả người, đau cả da cả thịt - thì đầu óc tôi đã chỉ làm nổi một việc là đương đầu với cái đau nhất thời đó. Thế nên bỗng đứng, như một phép màu -

đầu óc tôi đã không còn một vương bận, không một ý nghĩ cả. Không dĩ vãng. Không hiện tại. Không tương lai. Vô thường. Trắng toát.

Và nếu đã nói về ký ức và về thiên nhiên thì không thể nào thiếu vài lời về những dòng sông. Dòng sông luôn trong trí tưởng tôi là một dòng sông tôi đã được nghe, được đọc suốt đời và luôn mong mỏi được đến, được nhúng chân vào nước mát và được ngấm hai dòng bên đục bên trong. Sông Thương. Đi thăm Sông Thương đã là một mơ ước của tôi. Nhưng bây giờ - đất nước cũ đã chẳng còn nữa nên Sông Thương của ký ức vay mượn của tôi cũng đã mất rồi đôi dòng bên đục bên trong. Sông Thương đã chết một dòng vì “Bên Trong” bây giờ cũng đã đục ngầu rồi.

Thế nhưng trong một buổi sáng thật tình cờ của Kyoto, tôi đã tìm được một dòng sông. Sông Kamogawa. Con sông này năm sau khách sạn chúng tôi ở - và trong buổi sáng đó, tôi đã được gọi nhớ về Sông Thương. Trên sông Kamogawa có một con cầu chỉ cho người đi bộ. Con cầu này làm bằng những viên đá lớn rải từ bờ này sang bờ kia. Và nước của con sông chỉ có một dòng này xem như cũng đã chia hai. Không phải bên đục bên trong như dòng sông của trí tưởng tôi. Nước của sông Kamogawa rất trong, rất sạch. Nhưng dòng

nước đã đổi dạng ngay tại chiếc cầu đá. Một bên thì lao xao cuộn sóng và một bên thì tĩnh lặng, phẳng phiu – để được in dấu cả một bầu trời xanh, để chứa đựng được cả vũ trụ vừa đổi mùa. Nếu con sông bên đục bên trong được gọi là Sông Thương thì con cầu chia dòng sông thành bên tĩnh bên động này nên được gọi là gì? Chẳng hiểu nhưng có lẽ là chân lý vì chỉ có chân lý mới có thể đổi những sóng cuộn thành một thanh tịnh, bình an.

Còn gì nữa trong chuyến đi này? Rất nhiều. Nhưng nghìn năm sau nữa có ai hỏi nhớ gì nhất trong chuyến đi thì có lẽ tôi sẽ phải bảo rừng tre ở Arashiyama.

Đến đó như thấy được người trong mơ vì, trước khi đến, tôi đã đọc và thấy rất nhiều hình ảnh của rừng tre cao chất ngất này và đã mong có được ngày được đứng trong đó để nghe tiếng của thân tre, lá tre xào xạc những khúc lữ nhạc - khi thanh khi trầm, khi trầm khi bổng. Nhưng có lẽ vì “rừng người” đã lấn hết tiếng của rừng tre nên bài nhã nhạc tôi đã chẳng được nghe hôm đó. Nhưng cũng chẳng hề gì - vì mắt tôi đã được ngập tràn hình ảnh của một loài cây thanh thoát của người quân tử. Và cũng chẳng hề gì - vì đột ngột, trong buổi trưa đó, đứng dưới tàng bóng của rừng tre xanh, tôi đã nhận được những hương sắc

vạn màu tỏa ra từ thân tre và trộn lẫn cùng không khí tôi thở. Không khí - mỏng tựa như hồn người tình của Huy Cận “*Hồn người tình mỏng lắm xếp cho êm*” - lãng đãng vây quanh tôi, giống như những cành tre đã tự biến dạng thành một không gian nhẹ tênh, mát lạnh để quện lấy tôi, để nhập một cùng tôi trong từng hơi thở.

Và thế, rừng tre của bao mơ ước đã vào năm yên trong khí quản, trong lồng ngực của tôi. Tôi mở hồn, đón nhận những hơi thở mát lạnh. Mỗi một nhịp thở là một tri ân cho người, cho đời và cho Trời. Tri ân cho những hạt sỏi, những dòng sông, cho rừng tre xanh mơ ước. Tri ân cho những điều tốt đẹp; tri ân cho những điều không may – vì tất cả đều là hồng ân từ Trời. Mỗi một nhịp thở là sự nhập một cùng với đám tre xanh. Cao ngút ngát – vươn lên tìm Trời. Vạn vật quanh tôi bỗng đổi màu xanh biếc. Chẳng còn một vương bận. Thanh thoát.

Hình ảnh giới thiệu Ban Điều Hành Khóa Ba Ngày 52

Từ phải sang trái: A. Đaminh Nguyễn Đức Hải, A. Gioan Baotixita Nguyễn Nhật Tiến, A. Phêrô Nguyễn Harry, A. Joseph Phạm Vinh, A. Đaminh Vũ Văn Cao, A. Giuse Nguyễn Văn Nhân, và anh Phanxicô Xavie Châu Hoàng Minh

Hình ảnh giới thiệu Ban Điều Hành Khóa Ba Ngày 53

Từ phải sang trái: A. Gioan Trần Hiếu (đang giới thiệu Ban Điều Hành), C. Maria Lê Thị Hoa, C. Maria Nguyễn Mary, C. Victoria Vicki Lee, C. Maria Phạm Mỹ Linh, Cecilia Nguyễn Thùy Dương, và C. Maria Trần Phương.

Giới thiệu Ban Rollista hai khóa 52 và 53

Cha Linh Hướng Andrew Nguyễn Vũ ban phép lành cho Ban
Điều Hành và Rollista hai khóa 52 và 53

DANH SÁCH NIÊN LIÊM, ỦNG HỘ & HỖ TRỢ PT QUỐC GIA
Tính đến tháng June, 2017

<i>Danh tánh</i>	<i>Niên liêm</i>	<i>Ủng hộ</i>	<i>Hỗ trợ PT Quốc Gia</i>
Nguyễn Xuan Ninh & Nguyễn T Anh	\$100		
AC Tan & Hang Pham	\$50		
AC Trung & Thoa Tran	\$50		
Tran Hoang Thuan	\$25		
Giuse Bui Dung Sang	\$25		\$5
Elizabeth Tuyet Luu	\$25		\$5
Chi Tran Boi Hoan	\$25		\$5
AC Nguyen Van Kinh & Hue Kim	\$50		
Chi Loan Do	\$25		
Chi Tan Dang	\$25		
AC Hoang Chien & Thanh Nga Ng.	\$50		
AC Tran Van Dang & Kim Huy Ng.	\$50		
Chi Nguyen Kim Dung	\$25		\$5
Anh Ton Tony Linh	\$25		
AC Vinh & Teri Nguyen	\$100		
Nguyen Kim Ngan	\$25		\$5
Vu Thi Ngan Ha	\$25		\$5
Alberto Cuong Nguyen	\$25		\$5
Martha Le Thi Thin	\$25		
Nguyen Thi Hong	\$25		\$5
Nguyen Thi Anh	\$25		\$5
Do Ngoan Mary	\$25		\$5
Cao Thu Thuy	\$25		
Toma Nguyen Van Hoan	\$25		\$3
Nguyen Hong Linh	\$25		\$5
AC Nguyen Van Chuong & T. Men	\$50		\$10
AC Trong Anh & Minh Xuan	\$50		\$10
AC Hai & Cuc	\$50		
Anh Nhat Tien Nguyen	\$25		\$5
Martha Nguyen Tuyet Hoa	\$25		
AC Hoa Nguyen & Phuc Le	\$50		\$10
Le Kim Phung & Thanh Thien An	\$50		\$10
Nguyen Van Tan	\$25		
AC Jonathan Le & Oanh Thai	\$50		\$10
Danny Vu	\$80		
Tien Cao	\$25		\$5
Maria Tran Khuong & Ung Duong	\$50		\$10
Co Nu Nguyen & Chi Tram La	\$50		\$10
Chi To Thoai Khanh	\$25		\$5
Nguyen Hao	\$25		
Cecilia Do Trong Le Hang	\$25		\$5
Nguyen Cong An	\$25		\$5

Xin xem tiếp trang sau.

<i>Danh tánh</i>	<i>Niên liễm</i>	<i>Ủng hộ</i>	<i>Hỗ trợ PT Quốc Gia</i>
Anh Huang & chị Phuong Vuong	\$50		\$10
Anh Vuong	\$25		\$5
AC Khanh Hoang & Phuong Anh	\$50		
AC The Dang & Ton Nguyen	\$50		
Chi Thuy Duong Nguyen	\$25		\$5
Maria Vu Lieu	\$25		
AC Chau Tuan & Tracy Tran	\$100		
Chi Maria Tran Chieu Hoang	\$25		
Chi Nguyen Thi Mai	\$25		
Anna Dau Minh	\$25		\$5
Teresa Vo Le Suy	\$25		
Phanxico S. Nguyen Dinh Pham	\$25		
Maria Le Nguyen	\$25		
Nguyen Dung	\$25		
AC Renae Phuong & Sang Nguyen	\$50		\$10
Lucy Lam Thi Hoa	\$25		
AC Khanh & Phuong Anh Nguyen		\$200	
Nguyen Quy		\$100	
Nguyen Quy Micae	\$25		
Pham Viet Giap	\$25		
Nguyen Thi Lam Thoa Maira	\$25		\$5
Vien Thi Ngoc Huong	\$25		\$5
Tran Ngan Maria	\$25		
Vu Thi Binh	\$25		\$5
Giuse Maria Pham Van Thong	\$25		
Maria Vui Thi Loan	\$25		
Vu Thi Hoi Anna	\$25		
Nguyen Thi Huy	\$25		
Le Nga Angues	\$25		\$5
Anna Nguyen Thi Trang	\$25		\$5
Gioan Nguyen Thanh Nuong	\$25		\$5
Maria Nguyen Thi Ty	\$25	\$20	\$5
Dao Truong	\$25		\$15
Phero Pham Khoa			\$3
Lucia Nguyen Van Kinh	\$25		
Maria Nguyen Kim	\$25		
Nguyen Tuyet Hoa		\$100	
Co Thu Ha	\$25		\$5
AC Nguyen Kim & Nguyen Thanh	\$50		
Danny Vu		\$100	
Nguyen Manh Tien	\$25		\$5
Vu Oanh	\$25		\$5
Vu Nhung	\$25		\$5

VPĐH chân thành cảm ơn sự ủng hộ và đóng góp niên liễm, Ủng hộ và Hỗ trợ PT Quốc Gia của quý anh chị.

CURSILLO MOVEMENT—VIETNAMESE SECRETARIAT

Kính Biểu :
